

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
kwietnia
2000

Spoczynek w ramionach Jezusa

Temat nabożeństwa *Zrozumieć ludzkie cierpienie*

„Jezus, drogi nasz Zbawiciel, nigdy nie był zbyt zmęczony niesieniem pomocy duszom chorym na grzech i ludziom cierpiącym z powodu rozmaitych chorób. (...) Utożsamiał się z nimi. Niósł ich ciężary. Odczuwał ich lęki i obawy. Głęboko w swym sercu żywił najgłębsze współczucie dla cierpiących” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 47).

Myśli dnia

„Jedynie Chrystus mógł nieść cierpienie wielu. »We wszelakiem uciśnieniu ich i on był uciśniony« (Iz. 63,9 BG). On sam nigdy nie chorował, ale poniósł choroby innych. Z najczulszym współczuciem patrzył na cierpiących, którzy garnęli się do Niego. Bolał w duchu na widok dzieła szatana objawionego w całej grozie, a każdy przypadek cierpienia i smutku traktował jak własny” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 48).

Wstęp do zbierania darów

Nieupadli mieszkańcy wszechświata ze zdumieniem przyglądają się członkom Kościoła, którzy nie są żywymi kamieniami w duchowej budowlu. Widzą chciwość, która sprawia, że środki powierzone przez Boga ludzi używają dla zaspokojenia swoich próżnych zachcianek i pustych rozrywek. Widzą dobra Pańskie kierowane nie tam, gdzie powinny być skierowane, ale marnowane na zabawy i zaspokajanie egoistycznych zachcianek. (...) Wszystkie środki ponad te, które służą zaspokojeniu podstawowych potrzeb, powinno się złożyć do skarbnicy Bożej, gdzie mogą być wykorzystane dla niesienia pomocy potrzebującym, przydziewiania nagich i wspierania rozmaitych gałęzi dzieła Bożego” (Ellen G. White, „Care of the Mites”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 11 VIII 1891).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 13,1-5

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Słabowity Teedy*

Nauka: „I w każdej sprawie, którą zaczął, (...) wszystko czynił z całego serca swego, i szczęściło mu się” (II Kron. 31,21).

— Nie wiem, co zrobimy z Teedie — westchnęła pani Roosevelt. — Czasem wydaje się, że trudno mu nawet oddychać.

To był prawdziwy problem dla wysportowanej rodziny Rooseveltów. Teedie — tak nazywali małego, słabowitego Theodore’a, miał tak zaawansowaną astmę, iż czasami wydawało się, iż zupełnie przestanie oddychać. Były też inne kłopoty. Pewnego dnia, kiedy Theodore bawił się z kolegami, chłopcy zaczęli czytać słowa widniejące na pobliskiej tablicy reklamowej. Theodore nie tylko nie mógł przeczytać słów, ale nawet nie dostrzegał największych liter. Od tego czasu na jego okrągłej buzi pojawiły się wielkie okulary.

Kiedy Theodore miał dwanaście lat, jego ojciec powiedział mu otwarcie, iż jeśli chce mieć mocny umysł, musi posiadać silne ciało. Tak więc chłopiec zaczął nad tym pracować. Chodził na piesze wycieczki, pływał, bawił się na podwórku, kiedy tylko mógł. Nie minęło wiele czasu, a okazało się, że będzie z niego silny, wysportowany mężczyzna.

Jego umysł także się rozwijał. Ludzie zaczęli słyszeć o Theodore Rooseveltcie, którego teraz nazywali Teddy. Kiedy zrobiono mu zdjęcie z małym, pluszowym misiem, pewien przedsiębiorca wytwarzający zabawki postanowił produkować takie misie, które od tamtej pory zaczęto nazywać „teddy bears”.

Teddy Roosevelt był najmłodszym prezydentem Stanów Zjednoczonych w całej historii tego kraju. Podczas jego prezydentury rozpoczęto budowę Kanału Panamskiego. Był aktywnym rzecznikiem ochrony naturalnego piękna Stanów Zjednoczonych. Kiedy zmarł 6 stycznia 1919 roku, mały, słabowity Teddy Roosevelt był znany i poważany przez wszystkich Amerykanów jako wybitny mąż stanu. Był jednym z czterech prezydentów, których wizerunki uwiecznione zostały w skale na górze Rushmore.

Jakże wspaniały przykład do naśladowania nam pozostawił. Bóg dał każdemu z nas siłę, talenty i szczególne dary. Pragnie, byśmy je pomnażali dla Jego chwały.

Plan kazania *Tajemnica bólu i cierpienia*

I. WPROWADZENIE

- A. Są tacy, którzy nie uważają problemu cierpienia za tajemniczy. Wierzą, że cierpienie jest skutkiem nieuchronnego prawa przyczyny i skutku.
- B. Dla chrześcijan zjawisko cierpienia jest większym problemem niż dla niechrześcijan.

1. Chrześcijaństwo głosi, że Bóg jest miłością, i że miłuje cały świat. Jeśli to prawda, dlaczego dopuszcza do niezasłużonego cierpienia?
2. Niektórzy próbują rozwiązać ten problem mówiąc, że człowiek, który cierpi, jest winny jakiegoś grzechu i spada na niego sąd Boży. To rozwiązanie skomplikowanego problemu jest równie proste, jak błędne.

II. JEZUS ODRZUCIŁ MYŚL, IŻ WSZELKIE CIERPIENIE POCHODZI OD BOGA

- A. Jezus żył w czasach, kiedy ludzie niewłaściwie definiowali problemy, jakie spotykały ich w codziennym życiu.
- B. W jedenastym rozdziale Ewangelii Jana czytamy, że Jezus płakał widząc smutek Marii i Marty po stracie ich ukochanego brata, Łazarza. Musimy wierzyć, że On zawsze płacze z nami, kiedy jesteśmy pogrążeni w smutku.
- C. Musimy odrzucić każde wyjaśnienie tajemnicy cierpienia, które pozbawia nas dobroczynnej obecności i łaski naszego miłującego Boga.

III. JEZUS ODRZUCIŁ NAUKĘ, ŻE WSZELKIE CIERPIENIE WYNIKA Z GRZECHU POPEŁNIONEGO PRZEZ CIERPIĄCEGO

- A. Jezus żył w czasach, w których ludzie znaleźli bardzo proste wyjaśnienie problemu grzechu. Wierzyli, że jeśli człowiek cierpi, to albo on, albo jego rodzice zgrzeszyli.
- B. Jezus stanowczo zaprzeczył twierdzeniu, jakoby cierpienie było bezpośrednio związane z grzechem popełnionym przez cierpiącego człowieka albo jego bliskich.
- C. Twierdzenie, że cierpienie zawsze było skutkiem grzechu popełnionego przez cierpiącego człowieka, jest niewłaściwe i przeciwne nauce Jezusa Chrystusa (Łuk. 13,1-5).

IV. JEZUS PRAGNAŁ, BYŚMY ODRZUCILI IDEĘ, ŻE BÓL JEST ŻŁUDZENIEM

- A. Są tacy, którzy wierzą, że nie ma czegoś takiego jak ból — a to, co się uważa za ból, jest tylko złudzeniem. Ludzie ci sugerują, że za pomocą odpowiedniego sposobu myślenia możemy wyeliminować negatywne myśli, które powodują ból.
- B. To prawda, że wiele chorób zaczyna się w naszym umyśle. Wiele cierpienia można by było wyeliminować dzięki pozytywnemu myśleniu i odrzuceniu destruktywnego sposobu myślenia. Zamiast napełniać nasze umysły i serca tym, co negatywne i przygnębiające, powinniśmy pielęgnować pozytywne myśli.

V. JEZUS ODRZUCIŁ IDEĘ, ŻE OBECNE CIERPIENIE JEST SPOWODOWANE ZŁEM POPEŁNIONYM W POPRZEDNIM WCIELENIU

- A. W wielu częściach świata ludzie wierzą, że nie ponosimy osobistej odpowiedzialności za cierpienie, które jest naszym udziałem w tym życiu. Wierzą raczej, że cierpienie w obecnym czasie jest konsekwencją życia pełnego zła i samolubstwa w poprzednim wcieleniu.
- B. To prowadzi do fanatyzmu i bezradności. Ci, którzy trzymają się takiej filozofii, nie wiedzą, jaką radość daje poczucie Bożego przebaczenia.

VI. WNIOSKI

- A. Nie ma prostego i zadowalającego wyjaśnienia problemu cierpienia.
  - 1. Możemy być pewni, że nasz Ojciec, Bóg, nie dopuści, by dotknęło nas cierpienie większe niż to, jakie możemy znieść z Jego pomocą.
  - 2. Nasz Ojciec wie, co to cierpienie.
  - 3. Nasz Zbawiciel wie, co to cierpienie z powodu braku zrozumienia, samotności, złośliwej krytyki, odrzucenia, publicznego upokorzenia, pogardy, tortur i męczeńskiej śmierci.
- B. Jak możemy sobie poradzić z tajemnicą bólu i nie zasłużonego cierpienia?
  - 1. Poznajmy i zrozumiejmy prawdę, że Bóg miłuje nas i pragnie nam pomóc.
  - 2. Pamiętajmy, że nasz Pan także cierpiał.

VII. PRZYKŁAD *Cierpienie dla sprawiedliwości*

Według artykułu, który ukazał się w *Detroit News*, Kirk Gibson jest bejsbolistą, który wie, jak żyć z bólem. Miał rozerwaną torebkę stawową w nadgarstku, przeszedł operację kolana, a gdy został uderzony kijem w twarz, założono mu siedemnaście szwów. W 1986 roku zerwał kilka ścięgien w łokciu, a miał to być jego najlepszy sezon. Kiedy zapytano go, jak sobie radzi z bólem, Gibson powiedział: „We wszystkim, co robimy, są plusy i minusy. (...) Plusy dla mojej kariery, mnie samego i mojej rodziny warte są bólu. Taką drogę wybrałem”. Prawdą jest, że wiele rzeczy wymaga cierpienia. Jednak cierpienie dla Chrystusa, dla pomagania innym i dla chwały Bożej ma wielką nagrodę.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Druga
sobota
kwietnia
2000

Dzień wiary i poświęcenia

Temat nabożeństwa *Wiara setnika*

„Jaki rodzaj mocy dostrzegł setnik w Jezusie? Wiedział, że była to moc Boża. (...) Setnik patrzył oczyma wiary i widział aniołów Bożych otaczających Jezusa. Wiedział, że na jedno Jego słowo aniołowie pospieszą, by uzdrowić cierpiącego” (Ellen G. White, „Christ Prayed for Unity Among His Disciples”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 11 III 1890).

Myśl dnia

„Korneliusz, rzymski setnik, nie był nawet uważany za ucznia Chrystusa; jednak wierzył w Boga według światła, jakie posiadał, i szukał jeszcze większego światła. Pan widział, że ten człowiek przyniesie chlubę Kościołowi, więc posłał do niego apostoła Piotra” (Ellen G. White, „Into Clearer Light”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 12 V 1904).

Wstęp do zbierania darów

Oto co William Barclay powiedział o pieniądzach: „Pieniądze same w sobie nie są ani dobre, ani złe. Niosą ze sobą potencjalne niebezpieczeństwo, gdyż umiłowanie ich jest korzeniem wszelkiego zła. Przy pomocy pieniędzy człowiek może czynić wiele dobra, i wiele zła. Może je zużyć dla zaspokojenia swoich egoistycznych pragnień, ale może także wspomóc potrzebujących. Przy pomocy pieniędzy człowiek może kupić to, co zakazane i utorować sobie drogę do czynienia zła; może jednak pomóc innym żyć zgodnie z wolą Bożą. Pieniądze dają władzę, a władza jest obosieczna — potrafi czynić dobro i zło” (William Barclay, *Letters to Timothy*).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 27,45-56

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Zabawa w chowanego*

Nauka: „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają” (Hebr. 11,6).

Na pewno kiedyś bawiliście się w chowanego. Pamiętacie, jak to jest, gdy jest się tym, kto ma szukać? Trzeba zamknąć oczy i liczyć do stu, podczas gdy inni uciekają i chowają się. W końcu wołacie: „Pałka, zapalka, dwa kije, kto się nie schował, ten kryje! Szukam!” Potem rozglądacie się uważnie dookoła i zaczynacie szukać kolegów i koleżanki. Nie widzicie ich, ale jesteście zdecydowani szukać tak długo, aż znajdziecie.

Czasami prawdziwe sytuacje w życiu przypominają zabawę w chowanego, chociaż nie są grą. Są prawdziwe. Jedno z takich poszukiwań zakończyło się 10 XI 1871 roku.

Poszukiwaną osobą był dr David Livingstone, znany badacz i misjonarz. Przez wiele miesięcy przebywał z ekspedycją w sercu Afryki. Gdy przez dłuższy czas nie docierały od niego żadne informacje, wielu uznało, że zginął. Jednak Gordon Bennett z *New York Herald* był zdania, że dr Livingstone żyje. Wysłał reportera, Henry’ego Mortona Stanley’a, by odnalazł Livingstone’a i jego towarzyszy.

Stanley szukał dr. Livingstone’a przez siedem i pół miesiąca w dzikiej dżungli w Afryce, aż wreszcie go odnalazł. Cały czas wierzył, że dr Livingstone gdzieś tam jest, więc szukał go tak długo, aż znalazł go w Ujii, w pobliżu jeziora Tanganika.

W twoich zabawach w chowanego wiesz, że gdy twoi koledzy się schowają, można ich znaleźć, a jeśli dobrze poszukasz, to ich odnajdziesz. Tak więc szukasz i znajdujesz ich.

Nieco podobnie jest w naszej „grze w chowanego” z Bogiem. My szukamy, a Bóg „ukrywa się” przed nami. Nie czyni tego, by nam dokuczyć. To grzech sprawił, że Bóg musi „ukryć się” przed nami. Jeśli wierzysz, że On istnieje, szukaj Go, a na pewno Go znajdziesz. Zaczynaj już teraz!

Plan kazania **Oblicze wiary: setnik**

I. WPROWADZENIE

- A. Setnik reprezentował najlepszą część rzymskiego społeczeństwa. Dowodził setką żołnierzy. Setnicy, o których jest mowa w Biblii, byli silnymi i szlachetnymi ludźmi.
- B. Ten bezimienny setnik był świadkiem tragicznych wydarzeń związanych z męczeństwem i śmiercią naszego Pana. To, co zobaczył i usłyszał, wpłynęło na niego znacząco.
- C. Po trzęsieniu ziemi setnik wydał świadectwo zrodzonej w nim wiary. Wykrzyknął: „Prawdziwie, ten był Synem Bożym”. Setnik uwierzył w Jezusa Chrystusa.

II. DOWÓD WIARY

Ten szlachetny człowiek zmienił swoją opinię o Jezusie w stosunkowo krótkim czasie. Co sprawiło, że zmienił zdanie?

- A. Sposób, w jaki Chrystus znosił mękę.

1. Setnik nie widział jeszcze nikogo, kto byłby tak skatowany jak Jezus.
  2. Nigdy też nie zetknął się ze skazańcem, który z taką godnością znosiłby katusze.
- B. Jezus okazał miłość swoim wrogom i oprawcom.
1. Było oczywiste, że tłum zionął nienawiścią do Jezusa. Jednak ich kpiny nie sprowokowały Go do gniewu. Zamiast odplacić im przekleństwem za przekleństwa i zniewagi, Jezus modlił się: „Ojcze, przebacz im”.
  2. Jezus był zainteresowany losem ludzi, którzy wydali Go na śmierć. Co za miłość! Wywarło to wielkie wrażenie na setniku.
- C. Zjawiska fizyczne.
1. Około trzech godzin po ukrzyżowaniu Jezusa dziwna ciemność zaległa nad całą krainą. Choć było południe, ciemność była tak głęboka jak w środku nocy.
  2. Kiedy setnik stał w pobliżu krzyża, słyszał jak Jezus wołał pełnym bólu, rozdzierającym serce głosem: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”
- D. Sposób, w jaki Jezus umarł.
1. Jezus umarł w niezwykle sposób. Setnik wiele razy widział umierających ludzi.
    - a) Setnik wiedział, że śmierć przez ukrzyżowanie zazwyczaj przebiega w podobny sposób. Jednak w tym przypadku tuż przed śmiercią umierający Jezus zawołał: „Wykonało się”. Ten okrzyk brzmiał jak głos triumfalnej trąby.
    - b) Po tych słowach Jezus spokojnie powiedział: „Ojczy, w ręce twoje oddaję ducha mego” i skonał. Umarł tak, jak gdyby był na to przygotowany. Umarł spokojny, całkowicie ufając Bogu.
  2. Szlachetny Rzymianin miał nader wystarczające dowody. W głębi serca wiedział, że ten Człowiek był kimś więcej niż tylko człowiekiem. Głęboko poruszony zawołał: „Zaprawdę, ten człowiek był Synem Bożym”.
    - a) My mamy więcej dowodów niż ten setnik, gdyż wiemy, że Chrystus zmartwychwstał i żyje.
    - b) Uważnie rozważcie dowody, a będziecie wierzyć.

III. DOWÓD WIARY

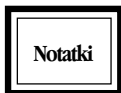
Mamy dwa różne sprawozdania z wyznania setnika. Według Łukasza setnik powiedział: „Zaiste, człowiek ten był sprawiedliwy”. Mateusz i Marek sprawozdają, iż setnik wyznał, że Jezus był Synem Bożym. Niewątpliwie oba sprawozdania są prawdziwe.

A. Wyznanie.

1. Wyznanie objawia wiarę. Oprócz wyznania nawróconego lotra, był to jedyny głos pod krzyżem przemawiający na korzyść Jezusa.
  2. Prawdziwa wiara zawsze jest wyznawana. Jeśli nigdy jej nie wyznałeś, to musisz zadać sobie pytanie, czy naprawdę wierzysz.
- B. Treść wyznania.
1. To, co setnik wyznał, jest jednak istotnym świadectwem. Przyznał, iż Jezus miał sprawiedliwy charakter. Było to przeciwne wyrokowi, jaki wydali żydowscy przywódcy. Było to odważne i mocne wyznanie.
  2. Następnie wyznał, iż uważa Jezusa za Kogoś wyjątkowego: „Zaprawdę, ten człowiek był Synem Bożym”.
  3. Widzimy wiarę rozkwitającą pod krzyżem Jezusa, jednak nie w sercach Izraelitów, ale w sercu pogańskiego żołnierza.

IV. WNIOSKI

Dr Russell Bradley Jones opowiadał o starym angielskim rolniku, który udał się do Londynu, by zwiedzić jedną z wielkich galerii. Jego uwagę zwrócił obraz przedstawiający ukrzyżowanie Jezusa. Usiadł przed nim i z zainteresowaniem wpatrywał się w każdy szczegół. W końcu zapominając o tym, gdzie się znajduje, rozplakał się i zawołał: „Panie Jezu! Kocham Cię!” Zwiedzający, zaskoczeni tym wyznaniem, podeszli, by zobaczyć, co się stało staruszkowi. Ujrzeli wielkie łzy spływające po ogorzałych, pomarszczonych policzkach. Potem spojrzeli na obraz. Po chwili pewien mężczyzna schwył starym rolnika za rękę i ze łzami w oczach powiedział: „Ja też Go kocham!” Potem kolejne osoby podchodziły podając ręce staruszkowi, aż zgromadziła się wokół niego spora grupa ludzi wyznających miłość do ukrzyżowanego Zbawiciela. Przyłącz się dziś do setnika stojącego pod krzyżem i wraz z nim powiedz: „Zaprawdę, Jezus Chrystus jest Synem Bożym”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Trzecia
sobota
kwietnia
2000

Wzajemna, braterska miłość

Temat nabożeństwa *Co Biblia mówi o zemście*

„Mamy miłować braci, jak Chrystus nas umiłował. Mamy być cierpliwi i uprzejmi, ale ponad to wszystko — mamy miłować” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 73).

Myśl dnia

„Jeśliby twój brat zgrzeszył, przebacz mu, jeśli cię o to prosi. Jeśli nie jest dość pokorny, by prosić, przebacz mu w swoim sercu i wyraż swoje przebaczenie słowem i czynem” (Ellen G. White, „Instruction to Church Members”, *Advent Review and Sabbath Herald*).

Wstęp do zbierania darów

„Pieniądze niekoniecznie są przekleństwem; mają wielką wartość, gdyż właściwie użyte mogą się przyczynić do dobra i zbawienia, błogosławienia tych, którzy są biedniejsi od nas. (...) Ten, kto wydaje pieniądze na zaspokojenie swoich ambicji, czyni je raczej przekleństwem niż błogosławieństwem” (Ellen G. White, *Testimonies on the Case of Elder E. P. Daniels*, s. 67).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 18,21.22

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Robert znajduje przebaczenie*

Nauka: „Jeśli odpuscicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski” (Mat. 6,14).

Robert ukradł czarną krowę należącą do Jonatana. Była to jedyna krowa Jonatana, więc nikt prócz Roberta nie cieszył się z tego, co się stało. Żona Jonatana była bardzo nieszczęśliwa, bo potrzebowała mleka dla rodziny. Krowy jednak już nie było. Nikt prócz Roberta nie wiedział, gdzie się podziała. Jednak po jakimś czasie przyjaciel Roberta, też się o tym dowiedział, ponieważ Robert przyprowadził krowę do niego i ukrył ją w jego gospodarstwie.

Ta krowa przez następne sześć lat co rok rodziła cielaka. Robert sprzedawał jedno z cieląt, ale pozostawił wszystkie pozostałe. Po sześciu latach udał się na spotkanie namiotowe. Nie wiedział, dla

czego to robi. Po prostu poszedł z ciekawości. Tam usłyszał kaznodzieję mówiącego o tym, że Bóg miłuje ludzi i przebacza im. Usłyszał człowieka, który wyznał, że kiedyś był złodziejem. Robert zastanawiał się, jak Bóg mógł przebaczyć temu człowiekowi, skoro ukradł on wiele krów i cieląt.

Wrócił do domu i zaczął rozmawiać z żoną. Opowiadał jej o spotkaniu namiotowym i o kazaniu. Potem powiedział:

— Może ja też powinienem się przyznać.

Nie wiedząc, co zrobić, postanowił porozmawiać z kaznodzieją.

Kaznodzieja był miłym, uprzejmym człowiekiem, więc chętnie zgodził się przyjechać i porozmawiać z nim oraz z jego żoną. Robert opowiedział mu o tym, jak ukradł krowę i jej cielęta. Powiedział też, że sprzedał jedno z cieląt Jonatana. Miał wyrzuty sumienia, ale nie wiedział, co mógłby teraz zrobić. Przypuśćmy, że przyznałby się do winy, a ludzie zaskarżyliby go do sądu. To byłoby straszne. Jednak w końcu postanowił, że musi zrobić to, czego Bóg od niego wymaga. Poprosił kaznodzieję, by sprowadził Jonatana do jego domu.

Kiedy Jonatan przyszedł, kaznodzieja rozmawiał z nim i z Robertem o Biblii. Potem powiedział:

— Jonatanie, przyprowadziłem cię tutaj, bo Robert ma ci coś do powiedzenia.

Robert zaczął mówić:

— Bracie, mam ci coś do powiedzenia. Być może kiedy skończę, będziesz życzył mi śmierci, ale może mi przebaczysz. Kiedy byłem na spotkaniu namiotowym, słyszałem, jak kaznodzieja mówił, że jeśli oddamy to, co ukradliśmy, Bóg nam przebaczy. Chcę ci powiedzieć o czymś, co ukradłem.

— Nie wiem o niczym, co mógłbyś mi ukraść — odpowiedział zdumiony Jonatan.

— Pomyśl dobrze. Czy niczego ci nie brakowało? Na pewno tak!

— No, owszem. Sześć lat temu zginęła mi krowa.

— To ja ją ukradłem. Zaprowadziłem ją do mojego znajomego. Od tamtej pory urodziła sześć cielaków. Jednego sprzedałem, więc mam tylko pięć z nich.

Jonatan objął serdecznie Roberta i powiedział:

— Bracie, niech Bóg cię błogosławi. Nie sądziłem, że kiedykolwiek odnajdę moją krowę. Jeśli mówisz, że oddasz moją krowę, to mogę ci powiedzieć: Dziękuję. Ja ci przebaczam. Nie zrobię ci żadnej krzywdy. Bóg też ci przebaczy.

— Zwrócę ci też cielę, które sprzedałem. Dam ci za nie pieniądze albo odkupię je — powiedział Robert.

— Ach, nie martw się tym więcej! — zawołał Jonatan. — Nie musisz mi zwracać tego cielaka.

— Przyjdź jutro, a przyprowadzimy twoje krowy — powiedział Robert.

Potem postanowili modlić się. Jonatan naprawdę przebaczył Robertowi i modlił się za niego. Potem modlił się Robert. Tego wieczoru Jonatan udał się do domu pełen radości.

— Żono, czy pamiętasz naszą czarną krowę, która została skradziona? — zapytał.

— Tak.

— Znalazłem człowieka, który ją ukradł. Bardzo żałuje tego, co zrobił. Jutro przyprowadzę krowę i jej pięcioro dzieci. Było jeszcze jedno cielę, ale on je sprzedał. Powiedziałem mu, żeby się tym nie zamartwiał.

— Och, wspaniale! Nasza czarna krowa! Mieliśmy z niej taki pożytek, zanim ją skradziono. Tak długo nie mieliśmy mleka. Co za radość!

Następnego ranka Jonatan udał się do Roberta po krowę i jej potomstwo. Serce Roberta było pełne radości, gdyż Jonatan mu przebaczył, a Jonatan też był zadowolony, ponieważ Robert wyznał swoją winę.

Plan kazania *Co Biblia mówi o zemście*

I. WPROWADZENIE

- A. Pytanie Piotra: „Panie, ile razy mam odpuścić bratu memu, jeżeli przeciwko mnie zgrzeszy? Czy aż do siedmiu razy?”, i odpowiedź Jezusa: „Nie powiadam ci: do siedmiu razy, lecz do siedemdziesięciu siedmiu razy”, odzwierciedlają ludzkie zmagania z problemem zemsty.
- B. W kazaniu na górze Jezus wiele wyjaśnił w tej kwestii za pomocą prostego przykazania: „Miłujcie nieprzyjaciół waszych!”
- C. W Rzym. 12,14-21 apostoł Paweł rozszerzył to polecenie Jezusa.

II. PO PIERWSZE, „BŁOGOSŁAWCIE TYCH, KTÓRZY WAS PRZEŚLADUJĄ” (Rzym. 12,14)

Taylor tłumaczy ten werset następująco: „Jeśli ktoś źle was traktuje, nie przeklinajcie go, ale módlcie się, by Bóg go błogosławił”.

III. PO DRUGIE, „WESELCIE SIĘ Z WESELĄCYMI SIĘ, PŁACZCIE Z PŁACZĄCYMI” (w. 15)

- A. Jaka zasada jest zawarta w tym zaleceniu? Kiedy coś dobrego przydarza się twojemu bliźniemu, czy naprawdę cieszysz się jego radością, czy też czujesz w sercu zazdrość, iż nie przydarzyło się to tobie?
- B. „Płaczcie z płaczącymi”. Czy potrafisz współczuć innym w ich smutku?

IV. PO TRZECIE, „BĄDŹCIE WOBEC SIEBIE JEDNAKOWO USPOSOBIENI; NIE BĄDŹCIE WYNIÓŚLI, LECZ SIĘ DO NISKICH SKŁANIAJCIE” (w. 16)

- A. Paweł nie twierdzi, że powinniśmy być jednakowi, albo że musimy we wszystkim zgadzać się z innymi.
- B. W tym wersecie wyrażenie „skłaniajcie się” nie oznacza litościwego, sztucznego gestu, jak w naszych czasach uwa-

za wielu ludzi. Oznacza raczej naprawę utożsamienie się z innymi.

V. W WERSETACH 17-21 PAWEŁ PODAJE CZTERY SPOSOBY, PRZY POMOCY KTÓRYCH MOŻEMY ODNIEŚĆ ZWYCIĘSTWO NAD PRAGNIENIEM ZEMSTY

- A. Po pierwsze, „nikomu złem za złe nie oddawajcie” (w. 17a).
  - 1. Inaczej mówiąc: „Nigdy nie odpowiadajcie krzywdą na krzywdę”. Pragnienie zemsty jest częścią nieodrodzonej ludzkiej natury.
  - 2. Nadstawienie drugiego policzka i odpłacanie dobrem za zło jest postawą akceptowaną przez Boga.
- B. Po drugie, „starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi” (w. 17b). Goodspeed tłumaczy to tak: „Dbajcie o to, by być bez nagany w oczach wszystkich ludzi”.
- C. Po trzecie, „Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie” (w. 18).
  - 1. Paweł był realistą. Z osobistego doświadczenia wiedział, że ewangelia wywołuje gwałtowny opór wszędzie tam, gdzie jest głoszona z mocą.
  - 2. Inicjatywa zerwania więzi nigdy nie powinna wychodzić od chrześcijan.
- D. W końcu, w wersetach 19-21 Paweł ustala swoją czwartą zasadę: Na opozycję, nienawiść i prześladowania należy odpowiadać dobrem.
  - 1. Jedną z największych pokus tkwiących w upadłej naturze człowieka jest zemsta — wyrównanie rachunku krzywd z kimś, kto wyrządził nam coś złego.
  - 2. Chrystus nauczył swoich uczniów czegoś zupełnie innego.

VI. WNIOSKI

Chrześcijanin nie musi się mścić, gdyż należy do Boga, a Bóg dba o tych, którzy są Jego. Zamiast się mścić, ma miłować swoich wrogów — nie tylko słowami, ale także czynami.

VII. PRZYKŁAD

Współczesna medycyna wykazała, iż emocje, takie jak rozgoryczenie i gniew, mogą być przyczyną różnych problemów — począwszy od bólów głowy, pleców i reakcji alergicznych, aż po wrzody przewodu pokarmowego i zawał serca. Jeśli zamiast miłować naszych nieprzyjaciół usiłujemy oddawać zadane przez nich razy, wówczas usurpujemy sobie prawo wymierzania sprawiedliwości należące wyłącznie do Boga. W Biblii czytamy: „Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan”. Dążąc do zemsty wyrządzamy krzywdę samym sobie. Zamiast odpłacać tym, którzy cię skrzywdzili, spróbuj pamiętać o tym, by odwdzięczać się tym, którzy ci pomogli.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
kwietnia
2000

Doświadcz radości przebaczenia

Temat nabożeństwa *Oblicza przebaczenia: lotr*

„W Jezusie okaleczonym, wyszydzone i wiszącym na krzyżu lotr ujrzal Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata. Nadzieja połączona z bólem brzmiała w jego głosie, gdy bezradny, umierający człowiek oddał się w ręce Zbawiciela wołając: »Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego.“ (Ellen G. White, *Conflict and Courage*, s. 326).

Myśl dnia

„Jezus objawił swoje boskie atrybuty. Skruszony grzesznik nie musi czekać na decyzję aż do koronacji Chrystusa. Wobec tłumu zgromadzonego pod krzyżem Jezus okazał, że nawet w swoim cierpiącym człowieczeństwie ma moc odpuszczając grzechy“ (Ellen G. White, „At Our Sacrifice”, *The Signs of the Times*).

Wstęp do zbierania darów

Bardzo bogata, religijna kobieta była znana z tego, że zawsze dawała jałmużnę żebrakom na ulicy. Pewnego dnia natknęła się na bardzo nędznie ubranego człowieka, podeszła do niego i wciskając mu w rękę pięciodolarowy banknot powiedziała: „Boży dar”. Następnego dnia ów nędznie ubrany mężczyzna zapukał do jej drzwi, a gdy mu otworzyła, powiedział: „Oto pani sto dolarów. Bożydar przybiegł pierwszy. Płacili dwadzieścia do jednego”.

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 23,26-43

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Reakcja łańcuchowa*

Nauka: „Darmo wzięliście, darmo dawajcie” (Mat. 10,8).

29 września 1901 roku w Rzymie urodził się chłopiec, który gdy dorósł, uczestniczył w wynalezieniu pierwszej bomby atomowej. Po ukończeniu studiów został nauczycielem fizyki. W 1942 roku Enrico Fermi utworzył pierwszy stos atomowy i po raz pierwszy wywołał reakcję łańcuchową.

Ten eksperyment był bardzo ważny, gdyż otworzył drogę do pozyskiwania energii jądrowej pochodzącej z podziału atomów.

Podział jednego atomu wytwarza niewiele energii. Jednak gdy energia pochodząca z podziału jednego atomu zostanie użyta do wywołania podziału kolejnych dwóch atomów, wówczas może zostać zapoczątkowana reakcja łańcuchowa prowadząca do wytworzenia ogromnej ilości energii. Energia jądrowa może być wykorzystana do niszczenia, jak w przypadku bomb atomowych i rakiet wyposaonych w głowice atomowe. Jednak może też być wykorzystana w dobry sposób, na przykład do wytwarzania energii elektrycznej, rozwoju medycyny i badania przestrzeni kosmicznej.

Reakcja łańcuchowa może także wyzwolić wielką siłę wśród ludzi. Destruktywna reakcja łańcuchowa została zapoczątkowana w Edenie. Szatan przekonał Ewę, by uwierzyła w kłamstwo o Bogu i zjadła owoc z zakazanego drzewa. Następnie Ewa namówiła Adama do zjedzenia owocu. Przez Adama poznanie zła zostało przekazane następnym pokoleniom, a w końcu także tobie i mnie.

Jednak reakcja łańcuchowa wśród ludzi może także działać ku dobremu. Jezus przyszedł na ziemię, by objawić miłość, obdarzyć uzdrowieniem i błogosławieństwem. Zapoczątkował reakcję łańcuchową, która nadal przynosi błogosławieństwo ludzkości.

Czy chciałbyś dzisiaj zapoczątkować reakcję łańcuchową? Opowiedz ludziom o miłości Jezusa. Spróbuj uśmiechać się do ludzi, których spotykasz. Mów tak, aby podnieść innych na duchu. Pomagaj ludziom i bądź dla nich uprzejmy.

Ludzie, którym okażesz uprzejmość i powiesz o miłości Jezusa, będą dzięki temu choć trochę szczęśliwsi. Być może dzięki temu oni także będą się uśmiechać do innych i mówić miłe rzeczy. Pomyśl, ile szczęścia możesz dzisiaj wywołać!

Plan kazania

Oblicza przebaczenia: łotr

I. WPROWADZENIE

- A. Wszystkie okoliczności śmierci Jezusa czyniły Jego cierpienie i hańbę tak okropnymi, jak to tylko możliwe.
- B. Chociaż obaj przestępcy ukrzyżowani wraz z Jezusem byli takimi samymi kryminalistami i prawdopodobnie obaj byli członkami bandy Barabasza, to jednak po upływie pewnego czasu ich postawy zaczęły się diametralnie różnić od siebie.
  1. Sposób, w jaki Chrystus poddał się złemu traktowaniu, przekonał skruszonego łotra, iż Jezus jest kimś wyjątkowym.
  2. W głębi serca wiedział, że Jezus był niewinny, gdyż nie popełnił nic, co zasługiwałoby na karę.
  3. Także modlitwa Jezusa za Jego oprawców musiała wywrzeć wrażenie na łotrze. Jezus modlił się: „Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią”.
  4. Było coś niezwykłego w sposobie, w jaki Jezus wypowiedział słowo „Ojcze”.

- C. „Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego”. Nie było zbyt wiele pewności siebie w tej prośbie łotra. Jednak prośba została skierowana do właściwej Osoby — do Jezusa.
- D. Ta prosta modlitwa spotkała się z najwspanialszą odpowiedzią — zupełnym przebaczeniem i pojednaniem.
  - 1. Słowo „zaprawdę” jest tłumaczeniem greckiego słowa *amen*. To słowo miało dodatkowo potwierdzać zapewnienie Jezusa: „Tak, stanie się tak na pewno”.
  - 2. Przebacząc łotrowi Jezus wziął na siebie odpowiedzialność za wszystkie jego grzechy i ofiarował mu zupełną wolność.
- E. To wydarzenie jest pięknym przykładem Bożego przebaczenia.
  - 1. Przebaczenie jest usunięciem naszych grzechów w taki sposób, iż przestają być one jednym z czynników wpływających na postępowanie Boga wobec nas.
  - 2. Nie mamy większej potrzeby niż potrzeba pewności Bożego przebaczenia.

II. PEŁNIA BOŻEGO PRZEBACZENIA

- A. Boże przebaczenie jest zupełne, ponieważ Bóg przebacza wszystkie grzechy.
  - 1. Ukrzyżowany łotr popełnił różnego rodzaju grzechy.
  - 2. Kiedy spotykam ludzi przytłoczonych ciężarem winy, pytam ich, czy uczynili coś, czego, jak sądzą, Bóg nie może im przebaczyć.
- B. Boże przebaczenie jest pełne, gdyż Bóg przebacza wszystkie grzechy, bez względu na to, jak są liczne.
  - 1. Czy człowiek może zgromadzić na swoim koncie tak wiele grzechów, iż Bóg nie może ich wszystkich przebaczyć? Czy istnieje jakaś graniczna liczba grzechów, za którą nie sięga już Boże przebaczenie?
  - 2. Aby przebaczyć choćby jeden najmniejszy grzech, Bóg musiał wydać swego Syna na męczeńską śmierć na krzyżu. Jednak ofiara ta jest wystarczająca, by przebaczyć wszystkim ludziom wszystkie ich grzechy.
  - 3. Jan zapewnia nas o przebaczeniu (I Jana 1,9). Wyrażenie „wszelka nieprawość” przypomina nam o pełni Bożego przebaczenia.

III. BOŻE PRZEBACZENIE JEST ZA DARMO

To znakomicie demaskuje błędne koncepcje na temat tego, jak człowiek otrzymuje przebaczenie.

- A. Boże przebaczenie jest ofiarowane człowiekowi niezależnie od jego dobrych uczynków.

1. Łotr nie miał możliwości uczynić cokolwiek dobrego, by ewentualnie zasłużyć na przebaczenie.
  2. Ludzie usiłujący zasłużyć na przebaczenie podwajają swoje wysiłki pod wpływem wyrzutów sumienia i w ten sposób czynią dobre uczynki z niewłaściwych pobudek.
  3. Bóg przebaczył łotrowi, choć nie dokonał on żadnego dobrego uczynku, a tylko poprosił o przebaczenie.
- B. Boże przebaczenie jest niezależne od religijnych ceremonii czy przynależności wyznaniowej.
- C. Boże przebaczenie jest poprzedzone darem skruchy.
1. Skrucha wyraża się przyznaniem się do grzechu.
  2. Ten człowiek otwarcie wyznał swą winę i fakt, iż zasługuje na potępienie i karę.
  3. Skrucha jest konieczna, gdyż Bóg nie może przebaczyć grzechów, które nie zostaną wyznane i dobrowolnie oddane Jezusowi. Bóg nie może nikomu odebrać siłą jego grzechów.
- D. Boże przebaczenie przyjmujemy przez wiarę.
1. Uznając grzech w akcie skruchy, musimy zwrócić się do Jezusa po przebaczenie.
  2. Przebaczenie jest za darmo, więc każdy może je otrzymać.

IV. WNIOSKI

- A. Bóg jest Bogiem przebaczenia.
1. On przebacza bez żadnych ograniczeń. Jezus umierając na krzyżu zapewnił każdemu przebaczenie grzechów.
  2. Jezus chętnie zaniósł nasze grzechy na krzyż. Teraz Bóg oczekuje, że przymiemy Jego przebaczenie, które oferuje nam zupełnie za darmo.
- B. Czy i ty, podobnie jak skruszony łotr, poprosisz Go o przebaczenie grzechów i pozwolisz Mu być twoim Panem?

V. PRZYKŁAD *Radość z ludzkiego przebaczenia*

Kiedy Leonardo da Vinci malował *Ostatnią Wieczerzę*, wdał się w gorzki spór z innym malarzem. Leonardo był tak wściekły, iż postanowił namalować twarz swojego wroga jako twarz Judasza. W ten sposób twarz owego malarza została uwieczniona jako twarz zdrajcy. Kiedy Leonardo skończył malować Judasza, każdy mógł od razu rozpoznać twarz malarza, z którym Leonardo był skłócony.

Leonardo nadal pracował nad obrazem. Jednak nie potrafił namalować twarzy Chrystusa. Coś mu w tym przeszkadzało.

Leonardo zrozumiał, że nienawiść jest tym problemem. Tak więc przemalował twarz Judasza. Dopiero wtedy był w stanie namalować twarz Jezusa.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
maja
2000

Jezus — światłość świata

Temat nabożeństwa *Boże zdecydowane działanie*

„Nasz Zbawiciel powiedział: »A na tym polega sąd, że światłość przyszła na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność, bo ich uczynki były złe« [Jan 3, 19]. Słowo Boże, przyjęte z wiarą i posłuszeństwem, wnosi przekształcającą moc w życie i charakter człowieka” (Ellen G. White, „The Christian Light-Bearer”, *Signs of the Times*, 25 III 1886).

Myśl dnia

„Chrystus przedstawił siebie jako światłość świata, a Jan świadczy: »W nim było życie, a życie było światłością ludzi. A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła. (...) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat« [Jan 1, 4.5.9]” (Ellen G. White, „Christ, The Light of the World, Uncomprehended”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 23 IV 1895).

Wstęp do zbierania darów

Perły powstają w muszlach małży. Czasami do wnętrza muszli dostaje się ziarnko piasku wywołujące podrażnienie. By złagodzić ból, zwierzę wytwarza wokół ziarnka piasku otoczkę z wydzieliny, która twardnieje i tworzy perłę. Im większe podrażnienie, tym więcej wydzieliny wydziela perłopław, i tym większą i cenniejszą perłę wytwarza.

Chrystus daje nam perły, które możemy złożyć w niebiańskim banku. Ellen White napisała: „Każda okazja niesienia pomocy potrzebującym albo wspierania dzieła Bożego i szerzenia prawdy jest perłą, którą możesz wystać i zdeponować w banku niebiańskim, gdzie zostanie zabezpieczona” (*Testimonies*, t. III, s. 249).

Dzisiaj możemy zdeponować kolejną perłę w niebiańskim banku. Jezus chętnie przyjmie nasze perły — nasze dziesięciny i dary.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1, 1-5

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci

Skarb

Nauka: „Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3,15).

Tutenchamon miał około dwunastu lat, kiedy został faraonem Egiptu. Gdy umarł w wieku osiemnastu lat, urządzono na jego cześć wspaniałą uroczystość pogrzebową. Jego maska pośmiertna została wykonana z czystego złota. Młody król został pochowany w złotej trumnie, a w grobowcu znalazły się złote sprzęty. Kiedy grób zapieczętowano, droga do niego została zasypana kamieniami.

Mijały wieki, a całe to bogactwo króla Tutenchamona pozostawało ukryte przed wzrokiem ludzi. Howard Carter, amerykański archeolog, przez trzydzieści lat poszukiwał grobu Tutenchamona. Kopał w wielu miejscach, ale doznawał tylko kolejnych rozczarowań. W listopadzie 1922 roku zaczął pracę w nowym miejscu. Przez trzy dni ludzie przekopali tony kamienistej ziemi nic nie znajdując. Jednak 4 listopada, o godzinie szóstej rano, kiedy Howard Carter udał się do wykopu, usłyszał, że robotnicy rozmawiają o czymś bardzo podekscytowani.

— Proszę zobaczyć, co znaleźliśmy! — zawołał jeden z nich. — tutaj jest stopień wykuty w skale.

W ciągu kilku kolejnych dni odsłonięto kolejnych dwanaście stopni. Prowadziły one do drzwi, za którymi Carter spodziewał się znaleźć skarby Tutenchamona. Wysłał telegram do swojego sponsora, lorda Carnarvona, wzywając go, by przyjechał niezwłocznie.

Kiedy przybył lord Carnarvon, wraz z Carterem był świadkiem otwarcia grobowca. Za drzwiami znajdował się wypełniony kamieniami tunel zakończony kolejnymi drzwiami. Podekscytowany Carter wybił otwór w drugich drzwiach. Kiedy otwór był wystarczająco duży, zajrzeli do środka i zobaczyli pomieszczenie wypełnione złotymi sprzętami, których piękno trudno opisać słowami. Były tam: złote łoże, złote naczynia, złote krzesła, złote instrumenty muzyczne, złoty tron i mnóstwo cennych kamieni.

Choć skarby Tutenchamona były naprawdę wspaniałe, to jednak o wiele wspanialszy skarb czeka na to, by zostać odkrytym przez ciebie. Wszyscy, którzy będą badać Biblię, również odkryją grób. Jednak w przeciwieństwie do grobu Tutenchamona, ten grób jest pusty. Król Jezus — pochowany Monarcha — opuścił grób jako zwycięzca nad śmiercią. Skarb, który pragnie ci dać, to wieczne życie. Czy przyjmiesz go dzisiaj?

Plan kazania

Boże zdecydowane działanie

I. WPROWADZENIE

- A. Przy pomocy słów możemy wyrażać naszą miłość, gniew, smutek, radość i szczęście.

- B. Kiedy Bóg postanowił nawiązać łączność z ludźmi, uczynił to za pośrednictwem Słowa (Jan 1,1). Nawiązując do Genesis 1,1 Jan napisał: „Na początku było Słowo”.
- C. Bóg ma plan zdecydowanego działania. Celem tego planu jest pojednanie człowieka z Bogiem.

II. SŁOWO BOŻE DLA NAS

- A. Słowo Boże jest komunikatywne.
  - 1. Łączność. Pojęcie „Słowo” zawiera w sobie wszystko, co Bóg przekazał ludzkości przez Jezusa Chrystusa.
  - 2. Moc. Dla Żydów Słowo Boże było mocą (I Mojż. rozdz. 1).
    - a) Jak ogień i jak uderzenie młota (Jer. 23,29).
    - b) Słowo Boże może wykonać Boże zamiary (Iz. 55,11).
  - 3. Zwiastowanie. Kościół wczesnochrześcijański nazywał głoszenie ewangelii „służbą Słowa” (Dz. Ap. 6,4).
  - 4. Osoba. Wyjątkowa moc przekonywania zawarta w prologu do Ewangelii Jana uświadamia nam, że Słowo Boże stało się człowiekiem.
    - a) Nie była to tylko moc, czy zasada, albo zwiastowanie, ale żywa Istota.
    - b) Kiedy prawda zostaje uosobiona, staje się dla nas czymś bardzo konkretnym.
- B. Słowo Boże jest wszechstronne.
  - 1. Odnosi się do Boga.
  - 2. Odnosi się do świata.
  - 3. Odnosi się do ludzkości (Hebr. 1,1.2).

III. BÓG MA PLAN ZDECYDOWANEGO DZIAŁANIA, GDYŻ MA DLA NAS ŚWIADECTWO

Słowo, które Bóg do nas wypowiedział ukazuje także, kim jest i co czyni Chrystus. To świadectwo jest wyrażone w dwóch kluczowych słowach w Ewangelii Jana: życie i światłość.

- A. Życie.
  - 1. W Chrystusie jest życie. Jezus udzielił życia ludziom, którzy żyli bez nadziei na życie wieczne.
  - 2. Wszystkim bezradnym, pogrążonym w beznadziejności ludziom na świecie Jezus daje obietnicę życia — życia, które ma naprawdę sens i znaczenie.
- B. Światłość.
  - 1. To życie jest nazwane światłością ludzi.
  - 2. Chrystus przyniósł światłość światu — światłość rozjaśniającą nasze mgliste pojęcie o grzechu i zbawieniu. Światło Bożej miłości świeci nad nami w Jezusie Chrystusie. Dwukrotnie w Ewangelii Jana jest zapisane to, iż

Jezus powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata” (Jan 8,12; 9,5).

3. Zwróć uwagę na to, co dotyczy tej światłości.
  - a) Ciemność nie może jej ogarnąć. Światłość Bożej łaski jaśnieje z taką mocą, iż nawet największe ciemności nie mogą jej stłumić.
  - b) Światłość Bożej miłości jest tak potężna, iż ciemność nie może jej przyćmić.
  - c) Boża światłość w Jezusie Chrystusie jest jaśniejsza niż wszystkie narastające ciemności świata grzechu i buntu.
4. Boże świadectwo dla nas jest takie, że Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Świadczy o tym, co możemy wiedzieć o Bogu i czego możemy doświadczyć z Nim — o życiu i światłości.

IV. WNIOSEK

Kiedy masz coś do powiedzenia, posługujesz się słowami, by to wyrazić. Bóg wyraża swoją miłość do nas, Jego życie w nas i Jego światłość dla nas w Słowie — Jezusie Chrystusie. To Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Przez nie widzimy Boga i odpowiadamy z wiarą na Jego miłość.

V. PRZYKŁAD *Cel życia*

Indianie mają wspaniałe powiedzenie: „Kiedy się urodziłeś, płakałeś, a świat się cieszył. Przeżyj życie tak, abyś w chwili śmierci ty się cieszył, a świat płakał za tobą”.

Wierzący w światło odzwierciedlają światło

Na przedmieściach Nowego Jorku chłopiec ubrany w brudne, poszarpane łachmany stał z kawałkiem potłuczonego lustra w ręce i ustawiając je pod światło puszczał „zajączka” w okno pobliskiego budynku.

— Co robisz? — wrzasnął mężczyzna chwytając chłopca za ramię. — Pewnie jak większość tych łobuziaków znowu kombinujesz jakąś nową psotę.

Chłopiec spojrzął w górę na zagniewaną twarz nieznanego i powiedział:

— Widzi pan to okno na pierwszym piętrze? Mam małego brata. On jest kaleką. Nigdy nie widzi słońca, więc żeby mógł go zobaczyć chociaż trochę, pokazuję mu je w lusterku.

Czy my odzwierciedlamy światło Słońca Sprawiedliwości i Łaski, aby ci, którzy są w ciemnościach, mogli je dostrzec?

Notatki

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Druga
sobota
maja
2000

Radość z wierności

Temat nabożeństwa *Wierność*

“Bóg pragnie ludzi, (...) którzy będą nieść Jego poselstwo wier-
nie, bez względu na konsekwencje; ludzi, którzy odważnie będą
mówić prawdę, choćby wymagało to poświęcenia wszystkiego, co
mają” (Ellen G. White, *Prophets and Kings*, s. 142).

Myśl dnia

“Słudzy Boży nie mają żadnego uznania ani czci w świecie.
Szczepan został ukamienowany, bo zwiastował ukrzyżowanego
Chrystusa. Paweł był więziony, bity, kamienowany, a w końcu zo-
stał zamordowany, gdyż był wiernym Bożym posłańcem głoszą-
cym ewangelię poganom. Apostoł Jan został osadzony na wyspie
Patmos »z powodu zwiastowania Słowa Bożego i świadczenia
o Jezusie« (Obj. 1,9). Te przykłady ludzkiej wytrwałości i stanow-
czości w mocy Bożej są dla świata świadectwem wierności Bożych
obietnic, stałej Bożej obecności i podtrzymującej łaski” (Ellen
G. White, *Gospel Workers*, s. 18).

Wstęp do zbierania darów *Wartość uśmiechu*

Nic nie kosztuje, ale przynosi wielki zysk.

Ubogacza tych, którzy go otrzymują i nie zubaża tych, którzy go
dają.

Trwa chwilę, ale na długó pozostaje w pamięci.

Nikt nie jest tak bogaty, by mógł się bez niego obyć, i nikt nie
jest tak biedny, by nie było go na niego stać.

Wnosi szczęście do domu, dobrą wolę w miejscu pracy i umac-
nia przyjaźń.

Dzielmy się tym, czym możemy się dzielić.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 19,17-27

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci

Złoty skarb

Nauka: “Oto matka twoja!” (Jan 19,27).

Wiele lat temu w dniu 10 maja po raz pierwszy obchodzono Dzień Matki w metodystycznym zborze w Grafton, we wschodniej Virginii. Pastor H. C. Howart wygłosił kazanie oparte na tekście z Ewangelii Jana 19,27.

Przyjrzyjmy się naszym mamom. Spójrzmy na nie tak, jakby każda z nich była cennym diamentem. Każda litera słowa "diament" oznacza jeden cenny dar, jaki otrzymaliśmy od naszych mam.

D — jak duma. Każda mama jest dumna ze swojego dziecka. Pragnie, by było szczęśliwe i by miało powodzenie w życiu, ale najbardziej pragnie, by jej dziecko miłowało Boga. Kiedy mamy kołysały was w ramionach, wyobrażały sobie z dumą, że wyrośnięcie na dzielnych ludzi kochających Pana i służących Mu.

I — jak intuicja. Mamy wiedzą najlepiej, czego potrzebują ich dzieci. Dzięki matczynej intuicji potrafią odgadnąć, czy dziecko jest smutne i potrzebuje pocieszenia. Nikt nie rozumie was tak dobrze, jak wasze mamy.

A — jak akceptacja. Mama jest pierwszą osobą, od której uczycie się akceptacji. Uśmiech mamy i jej miłe słowo są cenniejsze niż ziemskie skarby.

M — jak miłość. Gdybym zapytał was, kto najbardziej na świecie was kocha, na pewno odpowiedziałybyście, że tą osobą jest mama. To prawda. Możecie być pewni, że mamy was kochają, a sądzę, że i wy bardzo je kochacie.

E — jak emocje. Dobrze wiecie, czym jest ciepły uścisk mamy, gdy jesteście smutni albo jej radosny śmiech, gdy cieszy się razem z wami. Od mamy uczycie się wyrażać to, co czujecie, czyli wasze emocje.

N — jak nauka. Mama jest pierwszą nauczycielką dziecka. Pamiętacie, jak czytała wam ulubione historie biblijne i opowiadała bajki? Mama uczy też dziecko, jak posługiwać się łyżką, jak dbać o czystość, myć ręce przed jedzeniem i szorować zęby po posiłku, jak zawiązywać buciki i jeszcze wielu, wielu różnych, ważnych rzeczy. Tej pierwszej domowej szkoły nic nie może zastąpić, a mama jest w niej najważniejszą nauczycielką.

T — jak troska. Mamy troszczą się o swoje dzieci nie tylko wtedy, gdy są całkiem małe i bezradne. Troszczą się o nie także wtedy, gdy dzieci uczą się w szkole, a potem stają się dorosłymi ludźmi. Jeśli wydaje się wam, że nikomu na was nie zależy i wszyscy o was zapomnieli, pomyślcie o swoich mamach. One na pewno troszczą się o was.

Teraz zbierzcie te wszystkie litery razem, a otrzymacie słowo DIAMENT — najcenniejszy ze szlachetnych kamieni. Właśnie takim cennym skarbem jest dla każdego z nas mama.

Plan kazania *Diamentowy jubileusz*

I. WPROWADZENIE

- A. Chrześcijaństwo zaczęło się od grupy ludzi zebranych przez Jezusa, ale pod krzyżem wydawało się, jakby było ono organizacją wybitnie kobiecą. Z dwunastu uczniów, których Jezus nazwał apostołami, jedynie jeden pozostał przy Nim do końca. Czy to nie dziwne?
- B. Wierne kobiety miały powód, by pozostać pod krzyżem.
  - 1. Jedną z nich była umiłowana matka Jezusa. Obok niej stała jej siostra towarzysząca jej w tym strasznym nieszczęściu. Maria Magdalena była jedną z czterech wymienionych szczegółowo kobiet, a ostatnią z nich była żona Kleofasa.
  - 2. Jednak zwróćmy uwagę na Jana. Jego twarz pod krzyżem wyrażała wierność. Reprezentował on cechę, którą Pan ceni bardzo wysoko. Studium obecności Jana pod krzyżem powinno pomóc nam zgłębić zagadnienie wierności.

II. ZASIĘG WIERNOŚCI

Po wielu latach Jan miał przekazać list od zmartwychwstałego Pana do zboru w Smyrnie. W liście Pan zachęcał cierpiący zbor: “Bądź wierny aż do śmierci” (Obj. 2, 10). Jan wiedział, czym jest tego rodzaju wierność. Wszyscy potrzebujemy takiej wierności.

- A. Wierność aż do śmierci.
  - 1. Te słowa można zrozumieć następująco: “Bądź wierny przez całe życie”.
    - a) Jest to wierność podobna do tej, jaką ślubują sobie ludzie zawierający związek małżeński. Jest to wierność “póki śmierć nas nie rozdzieli”.
    - b) Ludziom mającym zamiar zawrzeć związek małżeński warto zadać pytanie: “W jakich warunkach zdecydowałibyście się na rozwód?”
  - 2. Krzyż nie osłabił oddania Jana dla Jezusa.
- B. Wierność w obliczu śmierci.
  - 1. Kiedy Pan kierował swój list do Smyrny, miał na myśli właśnie taką wierność — nawet za cenę życia.
  - 2. Można się zastanawiać, na jakie niebezpieczeństwo naraził się Jan. Jednak jasne jest, że inni apostołowie uciekli i zamknęli się w izbie z obawy przed Judejczykami.

III. NATCHNIENIE DO WIERNOŚCI

Dlaczego Jan stał pod krzyżem Jezusa, podczas gdy inni uciekli i ukryli się?

- A. Brak poczucia obowiązku.
  - 1. Trzeba przyznać, że poczucie obowiązku sprzyja zachowaniu wierności w trudnych czasach.
    - a) Poczucie obowiązku sprawia, że żołnierz pozostaje na posterunku pomimo zagrożenia.
    - b) Poczucie obowiązku sprawia, że dzieci wiernie opiekują się starzejącymi się rodzicami.
  - 2. Jednak tajemnica chrześcijańskiej wierności sięga głębiej niż poczucie obowiązku.
- B. Miłość Jezusa.
  - 1. Możemy zrozumieć, dlaczego Jan był pod krzyżem Jezusa, gdyż napisał o sobie, jako o uczniu, “którego Jezus miłował”. Jego obecność pod krzyżem była odpowiedzią na miłość Jezusa.
  - 2. To jest tajemnica chrześcijańskiej wierności. To miłość Chrystusa sprawia, że ludzie wiernie Mu służą. Jego miłość da i tobie wytrwanie w wierności.

IV. NAGRODA ZA WIERNOŚĆ

Doświadczenie wiernego Jana jest przykładem pięknej nagrody za wierność okazaną Jezusowi.

- A. Aprobata Chrystusa.
  - 1. Nic nie mówiąc Jezus wyraził swoją aprobatę dla wierności Jana. Jan musiał to wyczytać w spojrzeniu Jezusa. Czy możesz sobie wyobrazić, jak bardzo różniło się ono od spojrzenia Jezusa wtedy, gdy Piotr zapał się Pana?
  - 2. Jezus obiecał, że wierność dla Niego zostanie nagrodzona: “Dobrze, sługo dobry i wierny”.
- B. Prawdziwy Chrystus.
  - 1. Jego zaufanie jest największą nagrodą za wierność. Jan otrzymał dowód zaufania w szczególnym geście Jezusa, kiedy powierzył mu opiekę nad swoją matką. “I od owej godziny wziął ją ów uczeń do siebie”.
  - 2. Nasz Pan uczył, że jak ważna jest nagroda za wierność. “Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego” (Mat. 25,23).

V. WNIOSEK

- A. Słowa Jezusa skierowane do zboru w Smyrnie odnoszą się do wszystkich, którzy przechodzą trudności. Być może i ty przeżywasz trudne chwile.
- B. Co chcesz uczynić? “Bądź wierny aż do śmierci”. Bądź wierny, bo On cię miłuje.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Trzecia
sobota
maja
2000

W ramionach Jezusa

Temat nabożeństwa *Znoszenie niepowodzeń w mocy Jezusa*

„Piotr upadł, gdyż nie uświadamiał sobie własnej słabości. Uważał się za silnego” (Ellen G. White, *This Day with God*, s. 260).

Myśl dnia

„Jezus widział zmagania jego [Piotra] serca i przebaczył mu jego grzech. To samo dzieje się zawsze, gdy grzesznik przybliży się do Boga w skrusze i z żalem w sercu. Wówczas Jezus także zbliży się do takiego człowieka, gdyż skrusza jest dowodem działania mocy Jezusa, który przyciąga człowieka do siebie” (Ellen G. White, „The Privilege of the Follower of Christ”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 12 VII 1892).

Wstęp do zbierania darów

Wędrowiec odczuwał pragnienie, ale nie mógł znaleźć wody, aż wreszcie dotarł do opuszczonego domu. Tam znalazł pompę i zaczął pompować ze wszystkich sił, jakie mu jeszcze pozostały. Jednak wody nie było. Wtedy zobaczył małą bańkę z wodą. Na bańce widniał napis, iż wodę należy włączyć do pompy, aby pompa zaczęła działać. Spragniony człowiek z początku wątpił w sens tej instrukcji, ale w końcu postąpił zgodnie z nią. Pompa zaczęła działać i wędrowiec napił się wody. Zanim udał się w dalszą drogę, ponownie napełnił bańkę, aby następna osoba mogła uruchomić pompę. Poniżej instrukcji dopisał: „Wierz mi, to naprawdę działa. Musisz to włączyć do pompy, żeby otrzymać wielokrotnie więcej” (adaptowano za: *Tough Times Never Last*).

Robert Schuller, opowiadając tę historię, przypomina nam zasadę sformułowaną przez apostoła Pawła: „Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie” (II Kor. 9,6).

Tekst biblijny i pieśni

Mar. 14,53-72
Pieśń .....
Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci

Rybacy ludzi

Nauka: „Pójdźcie za mną, a zrobię was rybakami ludzi!” (Mat. 4,19).

25 sierpnia 1950 roku John Napoli łowił łososia około 50 kilometrów od mostu Golden Gate w San Francisco. Późnym południem jego łódź była pełna, a rybak skierował ją w drogę powrotną do domu. Trzy kilometry od zatoki John zdumiał się widząc mnóstwo głów wystających z wody. Ujrzał też tonący statek, który już niemal zupełnie pograżył się w wodzie. Widział, jak ludzie walczyli o życie. Łzy napłynęły mu do oczu. „Muszę uratować tyle osób, ile tylko zdołam” — powiedział sobie, zabierając się do dzieła.

Wokoło nie było żadnej łodzi. Ze wszystkich stron ludzie wołali o pomoc, a John pracował tak szybko, jak tylko mógł. Wyrzucił do morza cały połów o wartości 3000 dolarów, by zrobić miejsce dla większej liczby osób. Po sześciu godzinach w łodzi tłoczyły się pięćdziesiąt cztery osoby. Inni wciąż wołali o pomoc. John rzucił linę do wody i przyciągnął do portu kolejnych szesnaście osób.

Kiedy zapytano go, dlaczego z takim zapalem ratował rozbitków, odpowiedział: „Wiedziałem, że wkrótce będzie odpływ i znieśie tych ludzi na pełne morze. Gdybym im nie pomógł, co by się z nimi stało?”

Miliony ludzi w tym świecie znajdują się w sytuacji podobnej do tej, w jakiej byli ci rozbitkowie. Nadchodzi odpływ. Czas ucieka. Potrzeba rybaków tak odważnych i zdecydowanych jak John Napoli, by ratować zgubionych.

Plan kazania

Oblicze upadku: Szymon Piotr

I. WPROWADZENIE

Każdy z nas mógł zrobić to, co zrobił Piotr.

- A. Przypomnijmy sobie fakty dotyczące Piotra, abyśmy z właściwej perspektywy mogli przyjrzeć się jego upadkowi.
  - 1. Piotr dość wcześnie przyłączył się do naśladowców Jezusa, kiedy Andrzej, brat Piotra, przyprowadził go do Pana.
  - 2. Porzucił swoje zajęcie — łowienie ryb — aby stać się „rybakiem ludzi”.
  - 3. Był obecny przy przemienieniu Pana i był naocznym świadkiem większości dokonanych przez Niego cudów.
  - 4. Przez trzy lata codziennie otrzymywał osobiste pouczenia od Pana.
- B. Piotr nie zawsze upadał.
  - 1. To on uczynił odważne wyznanie, które tak bardzo poruszyło Jezusa.
  - 2. Piotr zawsze miał coś do powiedzenia. Jednak teraz, w trudnych okolicznościach, kiedy zaczęto go wypytywać na dziedzińcu pałacu arcykapłana, załamał się.
  - 3. Trzy razy otwarcie wyparł się znajomości z Jezusem.

- C. Wielu z nas, którzy od dawna jesteśmy uczniami Jezusa, mogłoby identyfikować się z Piotrem.
  - 1. Znamy ból porażki.
  - 2. Uczmy się na błędach „wielkiego rybaka”.

II. HAŃBA NASZEGO UPADKU

Upadek jest zawsze haniebnym, zwłaszcza gdy zdarza się w życiu człowieka tak uprzywilejowanego.

- A. Upadek jest skutkiem błędnej oceny sytuacji.
  - 1. Piotr nie miał zamiaru upaść.
    - a) Wyraził swoje szczere zamiary podczas wieczerzy paschalnej.
    - b) Jednak czyniąc to duchowe postanowienie Piotr nie docenił mocy zła.
    - c) Wydawało mu się, że ma dość siły, by przeciwstawić się każdej mocy, która może wystąpić przeciwko niemu.
  - 2. Mądry człowiek zawsze liczy się z siłą swych wrogów.
- B. Upadek jest skutkiem błędnej oceny samego siebie.
  - 1. Piotr nie znał siebie tak dobrze, jak mu się wydawało.
  - 2. Słowa deklaracji wypowiedziane przez Piotra w górnej sali nie wypływały z wiary w Boga, ale raczej z niewłaściwej pewności siebie.
    - a) Najlepiej przygotowany do uczniostwa jest ten, kto wyznaje: „W ciele moim nie mieszka nic dobrego”.
    - b) Naszą jedyną nadzieją uniknięcia upadku jest całkowite poleganie na Panu i Jego mocy.
- C. Upadek jest wyparciem się Chrystusa.
  - 1. Zdarzyło się to trzykrotnie.
    - a) Piotr usiłował ukryć się na dziedzińcu, ale został zdemaskowany.
    - b) Piotr zaparł się znajomości z Panem.
  - 2. Wielu z nas uczyniło podobnie haniebną rzecz. Słowami albo czynami zaparliśmy się Pana.

III. SMUTEK Z POWODU UPADKU

- A. Znak skruchy.
  - 1. Prawdziwi uczniowie płaczą z powodu swoich upadków.
    - a) Piotr zaczął żałować tego, co zrobił, gdy usłyszał pianie koguta.
    - b) Potem jego wzrok spotkał się ze wzrokiem Jezusa.
  - 2. Nie ma prawdziwej skruchy bez takiego smutku z powodu upadku.
- B. Krok ku nawróceniu.

1. Pismo Święte zapewnia nas, że Bóg jest bliski tym, których serca są skruszone i zgnębione.
2. Gdyby Piotr podszedł do całego zdarzenia ze skruszonym sercem, nigdy by nie upadł.

IV. POCIESZENIE PO UPADKU

Doświadczenie Szymona Piotra jest dobrą nowiną dla każdego upadającego ucznia. Nasz upadek także nie musi być ostateczny.

- A. Pocieszenie dzięki przebaczeniu.
  1. Łzy skruchy prowadzą do pocieszenia dzięki przebaczeniu.
  2. Łzy skruchy są najcenniejszą rzeczą, jaką możemy dać od siebie.
  3. Marcin Luter napisał: „Żaden artykuł wyznania wiary nie jest tak trudny do przyjęcia, jak ten: Wierzę w przebaczenie grzechów. Jednak spójrzcie na Piotra. Gdybym potrafił namalować portret Piotra, napisałbym na każdym włosie jego głowy: przebaczenie grzechów”.
  4. Skąd wiemy, że Piotr otrzymał przebaczenie? Kiedy Jezus powstał z martwych, posłał specjalną wiadomość swoim uczniom.
    - a) Kobietom, które miały im tę wiadomość przekazać, Pan dał szczególne poselstwo dla Piotra.
    - b) Jezus zupełnie przebaczył Piotrowi, więc przebaczy także nam.
- B. Pocieszenie we wspólnocie.
  1. Smutek z powodu upadku wiąże się przede wszystkim z zerwaniem więzi.
  2. Wiedząc, że zawiodłeś Pana, nie czujesz się dobrze w Jego obecności. Jednak gdy On ci przebacza, znowu możesz cieszyć się społecznością z Nim.

V. WNIOSEK

Bardzo ważne jest to, jak radzisz sobie ze swoimi upadkami.

- A. Dla Piotra haniebny upadek stał się pozytywnym doświadczeniem, kiedy doznał skruchy i zapragnął przebaczenia.
- B. Sprawozdanie z jego służby, znajdujące się w Księdze Dziejów Apostolskich, jest dowodem tego, że upadek nie musi prowadzić do klęski. A jak ty radzisz sobie ze swoimi upadkami?
- C. Beniamin Franklin powiedział kiedyś: „Ten, kto działa, często popełnia błędy, ale ten, kto nic nie robi, popełnia największy błąd”.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
maja
2000

Radość z lojalności wobec Jezusa

Temat nabożeństwa *Oblicze lekkomyślności: Judasz*

„To świat ukrzyżował Pana życia i chwały. (...) Nawet uczniowie Chrystusa wskutek wrogości świata zachwiali się w swej wierności Panu” (Ellen G. White, „No Union Between the Church and the World”, *Advent Review and Sabbath Herald*).

Myśl dnia

„Szatan opętał Judasza i podporządkował go sobie czyniąc zeń swego agenta, by doprowadzić do śmierci Syna Bożego. (...) Judasz porzucił miejsce wśród uświęconych, gdyż nie uczył się codziennie od Chrystusa tego, czego pragnie On nauczyć swoich naśladowców: pokory i cichości serca” (Ellen G. White, „A Lesson from the Experience of Judas”, *Signs of the Times*, 24 XII 1894).

Wstęp do zbierania darów

Drzwi są tą częścią budowli, która pozwala wejść do wnętrza. W przenośnym sensie są też drzwi do mądrości, drzwi do szczęścia, drzwi do przyjaźni. Jednak są także drzwi do śmierci, drzwi do kłopotów, drzwi do wyobcowania. Tylko jedne jedyne drzwi prowadzą do zbawienia i prawdziwego szczęścia. Jezus mówi: „Ja jestem drzwiami; jeśli kto przeze mnie wejdzie, zbawiony będzie i wejdzie, i wyjdzie, i pastwisko znajdzie” (Jan 10,9). Jezus ma klucz do drzwi nieograniczonych błogosławieństw. Pragnie otworzyć przed nami drzwi do błogosławieństw wypływających z oddawania dziesięciny. Wejźmy przez te drzwi i przyjmijmy przygotowane dla nas błogosławieństwo.

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 26,14-16.24.47-50; 27,3-10

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Zaskoczony*

Nauka: „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie” (Mat. 26,41).

Ty i ja jesteśmy żołnierzami w armii Jezusa Chrystusa. W każdym czasie mamy stawiać opór diabłu. Jeśli nie będziemy czuwać i modlić się, możemy zostać zaskoczeni jak pewien francuski generał podczas bitwy o Quebec.

Francuzi mieli w Quebecu pięć tysięcy żołnierzy pod dowództwem markiza Montcalma. Było to idealne miejsce do obrony, ponieważ miasto leży wysoko nad rzeką św. Wawrzyńca.

Anglicy pod dowództwem generała Jamesa Wolfe'a zostali odparci, gdy próbowali zaatakować Quebec od wschodu. Montcalm oczekiwał, że następnym atak przypuszczą od strony wzgórza Rouge, leżącego na zachód od miasta, więc tam uformował linię obrony.

Jednak Wolfe postanowił wylądować u stóp urwiska tuż pod równiną Abrahama. W spokojną, pochmurną noc, 12 września 1759 roku pięć tysięcy brytyjskich żołnierzy wspięło się na skały i przygotowało do bitwy.

Rankiem 13 września zaskoczony francuski dowódca szybko poderwał swoje oddziały do walki, ale żołnierze byli tak przerażeni, że zbyt wcześnie oddali pierwszą salwę z karabinów. Brytyjczycy nadchodzili szybko w zwartym szyku i trzymali w pogotowiu naładowane karabiny aż do chwili, gdy zbliżyli się do Francuzów na odległość pewnego strzału. Pierwsza brytyjska salwa dokonała spustoszenia w szeregach obrońców miasta. Po piętnastu minutach walki resztki francuskich wojsk wycofały się w popłochu. Jakże inaczej mogła się potoczyć bitwa, gdyby Montcalm czuwał i wystawił strażę ze wszystkich stron miasta.

Szatan jest sprytnym wodzem. Szuka naszych najsłabszych stron i czeka, aż zaniedbamy czuwanie i modlitwę. Upewnij się, że jesteś dziś dobrze strzeżony.

Plan kazania *Oblicze lekkomyślności: Judasz*

I. WPROWADZENIE

Judasz wykazał się niespotykaną lekkomyślnością i głupotą.

- A. Jezus powiedział: „Syn Człowieczy wprawdzie odchodzi, jak o nim napisano, ale biada owemu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Lepiej by było, gdyby się nie narodził ów człowiek”.
- B. Judasz w końcu zrozumiał swoją głupotę, ale uznał, że jest już za późno, by prosić o przebaczenie, i że jedynym wyjściem z tej sytuacji jest samobójstwo.
- C. Co było najstraszniejsze w zbrodni Judasza? Czyż nie odrzucenie miłości Chrystusa i wydanie Go w ręce wrogów?

II. LEKKOMYŚLNA DECYZJA

- A. Podstawa decyzji.
  1. Aby zrozumieć decyzję Judasza musimy cofnąć się do początku jego znajomości z Jezusem.
    - a) Judasz był jedynym rodowitym Judejczykiem w gronie dwunastu najbliższych uczniów Jezusa.
    - b) Najwyraźniej przyłączył się do grona uczniów Jezusa w nadziei na ziemską sławę, władzę i bogactwo.

2. Judasz podjął ostateczną decyzję podczas wieczerzy, kiedy Maria namaściła stopy Jezusa drogocennym olejkiem.
    - a) Do tego czasu Judasz służył jako skarbnik dwunastu, a Jan sprawozdaje, iż podkradał pieniądze ze wspólnego trzosa.
    - b) Prosto z tej wieczerzy Judasz udał się do wrogów Jezusa i zaproponował, iż wyda Go im, jeśli mu zapłacą.
  3. Jeśli zdarzyło ci się odrzucić Chrystusa, to dlaczego to uczyniłeś?
- B. Charakter decyzji.**
1. Łukasz sprawozdaje, że szatan wstąpił w Judasza. Świadczy to, iż szatan usilnie kusił błędzącego ucznia, by zdradził Jezusa, a Judasz uległ tej pokusie. Szatan zaplanował nad nim niepodzielnie.
  2. Człowiek, który dokonuje takiego wyboru, ponosi za to odpowiedzialność. Poddał się szatańskiej pokusie i stał się narzędziem wroga Bożego.
  3. Ta historia daje nam głęboki duchowy wgląd w konsekwencje decyzji, jakie podejmujemy.

III. LEKKOMYŚLNY POSTĘPEK

- A. Judasz wzgardził prawdziwą miłością.**
1. Jezus miłował Judasza i okazywał to wyraźnie.
    - a) Podczas wieczerzy umoczył kawałek chleba i podał Judaszowi. Był to gest wyrażający przyjaźń i miłość.
    - b) Nawet w ogrodzie, już po tym, jak Judasz wydał Chrystusa, Jezus wyraził swoje uczucie do błędzącego ucznia nazywając go przyjacielem.
  2. Judasz postanowił wskazać Jezusa siepaczom gestem, którym zwykle się okazywać miłość i przyjaźń.
- B. Judasz działał świadomie.**
1. Judasz wiedział, co czyni. Rozumiał, kim jest Jezus, ale nie chciał mieć nic wspólnego z takim Mesjaszem.
  2. Czy ty znasz Jezusa? Być może wiesz o Nim więcej niż Judasz. Możesz korzystać z dziedzictwa dwóch tysięcy lat historii chrześcijaństwa. Jeśli odmawiasz Chrystusowi miejsca w twoim sercu, to podobnie jak Judasz, świadomie popełniasz lekkomyślny postępek.
- C. Judasz sprzymierzył się z wrogami Jezusa.**
1. Czy zdradzając Jezusa Judasz chciał wyrazić swoją wezbraną niechęć i rozgoryczenie z Jego powodu?
    - a) Wielu biblistów tak właśnie rozumie ten czyn Judasza.
    - b) Jakkolwiek była jego motywacja, Judasz stał się jednym z wrogów Jezusa i znacząco przyczynił się do Jego śmierci.
  2. Jaka jest twoja postawa i twoje postępowanie wobec Pana Jezusa?

IV. KONSEKWENCJE LEKKOMYŚLNOŚCI

A. Doczesne: rozpacz.

1. Lekkomyślność ukazuje się w całej okazałości, gdy rozważa się jej konsekwencje.
  - a) Kiedy Judasz uświadomił sobie, że wbrew jego przyrzeczeniom Jezus zostanie ukrzyżowany, wpadł w przerażenie, poszedł do kapłanów i próbował odwrócić skutki swego postępk.
  - b) Samobójstwo — jak w większości przypadków — było gestem bezdennej rozpacz Judasza. Odbierając sobie życie Judasz niejako oznajmił: „Nic już nie przywróci sensu mojemu życiu. Nie zasługuję już na to, by żyć”.
2. Jedynie pozwalając Jezusowi Chrystusowi niepodzielnie zapanować nad tobą możesz osiągnąć wspaniałe przeznaczenie, do jakiego zostałeś stworzony przez Boga.

B. Wieczne: zatracenie.

1. Według apostoła Piotra Judasz udał się „na miejsce swoje”.
  - a) Z pewnością Judasz nigdy nie przypuszczał, że odzrucając Chrystusa i wydając Go w ręce Jego wrogów doprowadzi samego siebie do takiej ruiny.
  - b) Odbierając sobie życie i odmawiając szansy szukania Bożego przebaczenia Judasz sam skazał się na wieczne odłączenie od Jezusa Chrystusa i na zatracenie.
2. Nasze przeznaczenie jest bezpośrednio związane z decyzjami, jakie podejmujemy.
  - a) Jeśli podejmiemy inną decyzję niż Judasz, wówczas nie podzielimy jego losu.
  - b) Dokąd prowadzą cię decyzje i czyny, które obecnie dominują w twoim życiu?

V. WNIOSEK

- A. Judasz pocałował Jezusa, by wskazać Go wrogom. Jednak Jezus pragnie, by każdy z nas pocałował Go w inny sposób.
  1. W tamtych czasach było zwyczajem, iż poddany oddawał pokłon władcy i całował jego królewski pierścień. Pierścień symbolizował władzę, a pocałunek składany na nim był wyrazem uległości poddanego wobec władcy.
  2. Dlatego też psalmista mówi: „Pocałujcie syna, by się snać nie rozgniewał, i zginęlibyście w drodze, gdyby się najmniej zapaliła popędliwość jego. Błogosławieni wszyscy, którzy w nim ufają” (Ps. 2,12 BG).
- B. Jakim pocałunkiem obdarzysz Syna Bożego? Czy będzie to pocałunek człowieka lekkomyślnego, czy pocałunek wyrażający miłość i uwielbienie?

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Piąta
sobota
maja
2000

Miłosierdzie i troska Jezusa

Temat nabożeństwa *Znajomy głos*

„Nie mogli się pomylić; żaden inny głos nie brzmiał tak, jak głos Jezusa, tak poważnie i żarliwie, a przy tym żaden nie był tak pełen wdzięku” (Ellen G. White, *Desire of Ages*, s. 81).

Myśl dnia

„Ach, oby pochylona głowa została uniesiona, przymknięte oczy otworzyły się, by Go ujrzeć, a uszy usłyszały Jego głos! „Idźcie szybko, powiedzcie Jego uczniom, że zmartwychwstał”. (...) Z serc pełnych wdzięczności, z ust dotkniętych świętym ogniem, niech rozbrzmiewa radosna pieśń: Chrystus zmartwychwstał! Żyje, by wstawiać się za nami. Uchwycie się tej nadziei, a będzie dla waszych dusz jak pewna, wypróbowana kotwica. Wierzcie, a ujrzycie chwałę Bożą” (Ellen G. White, *Desire of Ages*, s. 794).

Wstęp do zbierania darów

„Kiedy jesteśmy kuszeni, by kierować nasze uczucia na ziemskie sprawy, które absorbują naszą miłość, musimy szukać łaski, by odwrócić się od nich i nie pozwolić, aby stały między nami a naszym Bogiem. (...) Nie wolno nam dopuścić do tego, by nasze domy i posiadłości, nasze interesy i świeckie przedsięwzięcia stały między nami a naszym Bogiem” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 23 VI 1896; *Lift Him Up*, s. 360).

Tekst biblijny i pieśni

Luk. 8,1-3; Jan 20,1-18

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Wołanie Karoliny*

Nauka: „Ten biedak wołał, a Pan słuchał i wybawił go z wszystkich ucisków jego” (Ps. 34,7).

Była druga w nocy w środę, 1 marca 1972 roku. Karolina Taylor od dwóch godzin leżała uwięziona pod swoim samochodem. Silnik wciąż pracował, a tylne koła obracały się. Ciężar samochodu przygniatał jej biodra, a rura wydechowa parzyła nogi,

podczas gdy tułów dotkliwie marzył na mrozie. Drobny śnieg padał na jej twarz zwróconą ku górze.

W drodze do domu ze szpitala w Montrealu, gdzie pracowała jako sekretarka, Karolina uświadomiła sobie, że czegoś zapomniała. Skręciła w boczną ulicę i jadąc skrótom zabłądziła, wjechała w ślepą uliczkę w niezamieszkaną dzielnicę przemysłowej. Próbowała zawrócić, ale samochód utknął w śniegu. Wiedząc, że w takim odludnym miejscu będzie musiała czekać aż do rana na pomoc, postanowiła spróbować sposobu, o którym opowiadał jej brat.

Wrzuciła wsteczny bieg, włączyła ssanie, zostawiła drzwi otwarte i próbowała wyciągnąć samochód z koleiny. Kiedy samochód ruszył, chciała wskoczyć na siedzenie kierowcy. Jednak nieszczęśliwie poślizgnęła się i upadła. Samochód przejechał lewym, tylnym kołem przez jej nogi i zatrzymał się.

Karolina wiedziała, że tylko Bóg może jej pomóc. Modliła się, chyba po raz pierwszy w życiu naprawdę się modliła. Kiedy już wydawało się jej, że nie ma żadnej nadziei, usłyszała nadjeżdżający samochód. Zatrzymał się niedaleko i po chwili ujrzała twarze dwóch policjantów stojących przy niej.

Później dowiedziała się, że ci dwaj policjanci od tygodnia patrolowali ten teren, ale nigdy wcześniej nie skręcali w uliczkę, na której znalazła się Karolina. Także tego wieczoru nie mieli zamiaru tam jechać.

— Nie było żadnego sensu patrolować ulicy, na której nikt nie mieszka — wyjaśnił policjant. — Jednak kiedy dojechaliliśmy do niej, bezwiednie w nią skręciłem. Do dziś nie wiem, jak to się stało.

Co sprawiło, że policjant skręcił w tę ulicę? Czy był to przypadek? Karolina wierzy z całego serca, że to Bóg zesłał pomoc w odpowiedzi na jej modlitwę. Wołała do Boga, a On usłyszał ją i wybrał z kłopotu. On usłyszy także ciebie, gdy będziesz do niego wołał.

Plan kazania *Znajomy głos*

I. WPROWADZENIE

Każdy z nas pamięta zapewne chwile, kiedy czyjś znajomy głos miał dla nas wielkie znaczenie. Być może ktoś szczególny wołał nas z daleka, a może w tłumie usłyszeliśmy nagle głos przyjaciela. Może dostaliśmy taśmę z nagraniem głosem kogoś bliskiego, z kim od dawna się nie widzieliśmy, a może po operacji usłyszeliśmy głos lekarza informującego nas, że wszystko poszło dobrze. Dźwięk znajomego głosu działa jak silny lek. Jednak chyba niewielu z nas doświadczyło czegoś takiego jak Maria Magdalena, kiedy usłyszała znajomy głos Jezusa, gdy oplakiwała Go przy grobie! Nie było to ich pierwsze spotkanie. Wiele razy słyszała Go w przeszłości. Jezus dzisiaj mówi do nas tak, jak mówił do Marii, i pragnie, byśmy Go usłyszeli i odpowiadzieli.

II. SŁOWO NAWRÓCENIA

A. Potrzeba zmiany życia.

1. Gdy Maria pierwszy raz usłyszała Pana, zaczęła uświadamiać sobie potrzebę nawrócenia. Czytamy o tym w Łuk. 8,2.
2. Ta kobieta, opanowana przez zło, żyła w cierpieniu i nędzy.
3. Według tradycji Maria była prostytutką.
4. Zastanawiam się, jak wyglądało pierwsze spotkanie Marii z Jezusem. Syn Boży spotyka się twarzą w twarz ze zdemonizowaną prostytutką! Być może chowała się gdzieś w kącie w obawie przed Jego mocą. W każdym razie ta kobieta, tak rozpaczliwie potrzebująca zmiany życia, spotkała Pana i usłyszała słowo uzdrowienia.
  - a) Czy twoje życie także potrzebuje zmiany? Jaki demon cię dręczy? Demon pychy, egoizmu, lęku, nienawiści?
  - b) I ty możesz spotkać Jezusa! On zmieni twoje życie, tak jak zmienił życie Marii Magdaleny.

B. Moc zmartwychwstania.

1. Maria była pierwszą osobą, jaka ujrzała zmartwychwstałego Pana.
2. Bez zmartwychwstania Chrystusa nie byłoby możliwości nawrócenia. Paweł pisał do Filipian o swym pragnieniu — „żeby poznać go i doznać mocy zmartwychwstania jego” (Filip. 3,10).
3. Zmarły Chrystus nie mógłby zmienić nikogo.
  - a) Do Koryntian Paweł napisał: „a jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach” (I Kor. 15,17).
  - b) Moc grzechu przybiła Jezusa do krzyża; moc Boża wzbudziła Go z martwych. Ta sama moc działa nadal, a jeśli przyjmiesz skrucę i zaufasz Jezusowi, Jego moc zmieni cię dzisiaj.

III. SŁOWO UZNANIA

A. Zaangażowanie w służbę.

1. Po nawróceniu Maria Magdalena podjęła służbę na rzecz misji Jezusa (Łuk. 8,2.3).
2. Nie wiemy dokładnie, na czym polegała służba Marii. Być może pomagała przygotowywać posiłki, prała odzież i wykonywała inne proste prace.
3. Dzięki swej służbie mogła przebywać blisko Jezusa i cieszyć się Jego uznaniem i miłością.

B. Uznanie za służbę.

1. Maria na pewno często słyszała słowa uznania z ust Jezusa.

2. Jeśli Pan zauważył grosz wrzucony do świątynnej skarbonki przez wdowę i z uznaniem wyraził się o jej wierności, to zauważa i docenia nawet najskromniejszą służbę (Mat. 25,21).

IV. ZLECENIE

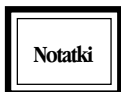
- A. Idź i powiedz. Trzeci raz, gdy Jezus wypowiedział się do Marii, dał jej polecenie.
- B. Każdy uczeń ma iść i mówić. Zlecenie dane Marii ilustruje pragnienie Pana, by posłużyć się każdym uczniem w celu głoszenia dobrej nowiny o zmartwychwstaniu.

V. WNIOSEK

Jezus nadal mówi. Jego głos może być słyszany także dzisiaj. Czy słyszysz? „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego” (Obj. 3,20). Przykład Marii mówi o nawróceniu, uznaniu za wierną służbę i poleceniu, by iść i powiedzieć światu, że Jezus żyje!

VI. PRZYKŁAD Nawrócenie

Być może widziałeś kiedyś taki znak. Kiedy jedna firma przejmuje drugą, często na siedzibie przejmowanej firmy zawieszony jest szyld: „Pod nowym zarządem”. Trudno uznać czyjąś władzę nad sobą. Jakże trudno tym, którzy byli posłuszni żądaniom ciała, zacząć słuchać głosu Pana Jezusa Chrystusa! Jednak na tym właśnie polega bycie chrześcijaninem.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
czerwca
2000

Boże twórcze działanie w zbawieniu ludzkości

Temat nabożeństwa *Oblicze łaski: Szymon Cyrenejczyk*

„W tym czasie pewien cudzoziemiec — Szymon Cyrenejczyk — przybywając właśnie do miasta natknął się na tłum. Słyszał wrzaski i szydercze okrzyki tłumu; słyszał powtarzane zniewagi i kpiny: »Droga dla Króla Żydowskiego!« Zatrzymał się zdumiony tym, co zobaczył. Kiedy wyraził współczucie dla nieszczęsnego skazańca, żołnierze pochycili go i włożyli krzyż na jego ramiona” (Ellen G. White, *Desire of Ages*, s. 742).

Myśl dnia

„Ten drewniany krzyż niesiony przez Szymona na Golgotę stał się dla niego początkiem dobrowolnego i radosnego niesienia krzyża Jezusa. Jego przypadkowe spotkanie z Jezusem w drodze na Golgotę, niesienie krzyża i widok tragedii ukrzyżowania sprawiły, że serce Szymona zostało pociągnięte do Jezusa. Każde słowo z ust Jezusa zapadało głęboko w jego duszy. (...) Szymon uwierzył całym sercem” (Ellen G. White, *Conflict and Courage*, s. 325).

Wstęp do zbierania darów

J. L. Kraft, prezes Kraft Cheese Corporation, który przez wiele lat oddawał 25 procent swoich ogromnych dochodów na cele dobroczynne i ewangelizacyjne, powiedział: „Jedyną moją inwestycją, która nadal przynosi zyski, były pieniądze, które oddałem Panu. Pastorzy wykonają dobre dzieło, jeśli uświadomią ludziom prawdę Bożą w kwestii właściwego szafowania czasem i pieniędzmi”.

Tekst biblijny i pieśni

Mar. 15, 15-25

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Życie przez umieranie*

Nauka: „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc (...)” (Gal. 2,20).

„Zmarł 10 listopada 1848 roku.

Zasnął 9 maja 1882 roku”.

Taki niezwykle napis widnieje na nagrobku George'a Cobba w Brunswicku, w stanie Maine. Wydaje się dziwne, że człowiek ten żył jeszcze trzydzieści cztery lata po swojej śmierci, a jednak tak naprawdę było.

Cobb był znany z tego, że dużo pił i potwornie kłął. Nikt nie chciał znaleźć się w pobliżu, gdy Cobb się zdenerwował. Pewnego dnia coś się stało ze starym Georgem Cobbem. Odpowiedział na wezwanie kaznodzieli Jamesa White'a podczas spotkania namiotowego. Stary George Cobb umarł, a narodził się nowy George Cobb.

— Co się stało? — pytali ludzie. — George Cobb nie pali i nie pije? Co spowodowało taką zmianę?

George'owi Muellerowi z Bristolu także często zadawano podobne pytania. Przez wiele lat żył w grzechu, a potem nagle stał się aktywnym chrześcijaninem. „Jaka jest twoja tajemnica?” — pytali przyjaciele i znajomi.

George otwierał Biblię i czytał Gal. 2,20. „Był taki dzień, w którym George Mueller umarł” — mówił.

Czy chrześcijaństwo wydaje ci się nudne? Dlaczego ludziom wydaje się, że życie chrześcijańskie jest nudne i trudne? Ellen White częściowo odpowiada na to pytanie w książce *Messages to Young People*: „Ponieważ pozorni chrześcijanie nie umarli dla świata”.

Tak więc tajemnicą powodzenia w chrześcijańskim życiu jest śmierć. Przychodząc codziennie do Jezusa i zapraszając Go, by mieszkał w nas, zostajemy ukrzyżowani razem z Nim i razem z Nim powstajemy do nowego życia.

Plan kazania *Oblicze łaski: Szymon Cyrenejczyk*

I. WPROWADZENIE

Słowa pewnej pieśni mówią: „Czy byłeś tam, gdy krzyżowali mego Pana?” Szymon tam był.

- A. Szymon wychował się w pobożnej żydowskiej rodzinie w mieście Cyrenea w północnej Afryce. Jego rodzice nadali mu hebrajskie imię, jakie nosił jeden z synów patriarchy Jakuba.
- B. Dorastając Szymon marzył, by zobaczyć Jerozolimę, Święte Miasto. Odbycie pielgrzymki do Jerozolimy było pragnieniem i ambicją każdego wiernego Hebrajczyka.
- C. Kiedy przybył do Jerozolimy, zorientował się, że wszyscy mówią o jakimś niezwykłym Nauczycielu z Galilei. Niektórzy byli pewni, że jest On długo oczekiwanym Mesjaszem, ale inni uważali Go za fałszywego proroka. Chodziły słuchy, że przywódcy zamierzają Go zgładzić.
- D. Wchodząc w piątek do miasta Szymon ujrzał dziwne widowisko. Hałaśliwy tłum otaczał ubiczowanego, wyczerpa-

nego człowieka, z trudem niosącego rzymski krzyż. Żołnierze biczami poganiali nieszczęsnego skazańca.

- E. Właśnie wtedy, gdy nadszedł Szymon, żołnierze doszli do wniosku, że skazany nie jest w stanie iść szybciej, więc postanowili, że ktoś musi ponieść jego krzyż. Rozejrzeli się wokoło i spostrzegli Szymona.
- F. Być może płacz kobiet sprawił, że Szymon zatrzymał się, aby przyjrzeć się skazanemu człowiekowi. Kiedy żołnierze przymusili go do niesienia krzyża, dowiedział się, że jest to krzyż Jezusa z Nazaretu.
- G. My także mamy możliwość niesienia krzyża Jezusa.
  - 1. Krzyż symbolizuje wzdargę i niechęć ludzi, towarzyszące życiu i śmierci naszego Pana.
  - 2. Jezus Chrystus musiał ponieść krzyż, by wypełnić wolę swojego Ojca.

II. PRZYWILEJ NIESIENIA KRZYŻA MOŻE NIE WYDAWAĆ SIĘ ATRAKCYJNY

Niesienie krzyża zajęło Szymonowi czas, który pewnie zamierzał przeznaczyć na inne zajęcia w tym szczególnym dniu. Z pewnością nie planował czegoś takiego.

- A. W jednym z najważniejszych dni swego życia został potraktowany jak zwykły niewolnik.
- B. Jaka była twoja pierwsza reakcja na niesienie krzyża?
  - 1. Jezus pouczył swoich naśladowców w tej kwestii.
  - 2. Powiedział im, by radowali się znosząc hańbę krzyża.
- C. Przywilej jest powodem do radości.
  - 1. Apostoł Paweł nazwał cierpienie dla sprawiedliwości „darem”.
  - 2. Łaską od Pana jest to, że możemy wraz z Nim uczestniczyć w Jego hańbie.

III. NA PRZYWILEJ NIESIENIA KRZYŻA TRZEBA SIĘ ZGODZIĆ

Nowy Testament wskazuje, jakie były dalsze dzieje Szymona z Cyrenei.

- A. Publiczne wyznanie.
  - 1. Zdarzyło się to prawdopodobnie w dniu Pięćdziesiątnicy. Łukasz sprawozdaje, że ludzie z Cyrenei byli wśród nawróconych tego dnia.
  - 2. Przez pięćdziesiąt dni Szymon ciągle myślał o tym niezwykłym Człowieku i Jego śmierci.
- B. Aktywna służba. Szymon Cyrenejczyk przełożył publiczne wyznanie wiary w Chrystusa na aktywną służbę.
  - 1. Czy i ty publicznie utożsamiasz się z Jezusem Chrystusem?

2. Czy boisz się konsekwencji takiego wyznania?
3. Czy sądzisz, że cena, jaką przyszedłoby ci zapłacić, jest zbyt wysoka?
4. Szymon nie miał wyboru, gdy po raz pierwszy zetknął się z Jezusem, ale to, czego się o Nim dowiedział, sprawiło, że dobrowolnie niósł Jego krzyż. Przekonał się, że niesienie krzyża Jezusa jest prawdziwym przywilejem.
5. Ty także możesz publicznie wyznać swoją wiarę w Jezusa Chrystusa.

IV. PRYWILEJEM NIESIENIA KRZYŻA MOŻNA SIĘ DZIELIĆ

Szymon Cyrenejczyk przyprowadził swoich dwóch synów do Chrystusa. Nie znamy szczegółów, ale wiemy, jak mieli na imię synowie Szymona: Aleksander i Ruf. Wymienienie ich z imienia wskazuje, że byli znani wśród pierwszych chrześcijan.

- A. Ewangelia Marka została napisana przede wszystkim dla Rzymian. Kiedy Paweł pisał list do zboru w Rzymie, posłał pozdrowienia Rufowi i jego umiłowanej matce (Rzym. 16,13). Być może jego znajomość z Rufem i jego matką sięgała czasów, gdy Paweł służył w zborze w Antiochii. Według tradycji Ruf był aktywnym przywódcą Kościoła, a jego brat Aleksander zginął męczeńską śmiercią dla Chrystusa. A wszystko zaczęło się od tego, że Szymon niósł krzyż Chrystusa.
- B. Początkowo niesienie krzyża wydawało się Szymonowi najgorszą rzeczą, jaka spotkała go w życiu, ale później okazało się, że było to największe błogosławieństwo. Ten fakt zapoczątkował lawinę zmian w jego życiu i w życiu jego bliskich. Była to wielka łaska, która spotkała Szymona.
- C. Jeśli niesiesz krzyż Chrystusa, możesz wpływać na innych ludzi. Czy nie byłoby wspaniale, gdyby także twoje dzieci poszły za Chrystusem i niosły Jego krzyż?

V. WNIOSEK

Nie tylko Szymon miał przywilej nieść krzyż Jezusa. Ten przywilej jest udziałem każdego z nas, jeśli tylko zechcemy go przyjąć. Faktycznie nie można iść za Jezusem nie niosąc krzyża. Ci, którzy pragną być kiedyś z Chrystusem w Jego chwale, dzisiaj będą z Nim nieść krzyż.

.....

.....

.....

Miłość w działaniu

Temat nabożeństwa *Zapomniane błogosławieństwo*

„Żyjemy w świecie, w którym ludzie potrzebują współczucia, a Bóg dał nam możliwość czynienia dobra, więc oczekuje, że uświadomimy sobie tę potrzebę i będziemy uprzejmi i hojni wobec ludzi, z którymi się stykamy” (Becho, „Thou Shalt Love Thy Neighbor”, *Bible Echo and Signs of the Times*, 1 XII 1986).

Myśl dnia

„Mamy pamiętać, że bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać. Nasi bracia otaczają największym zainteresowaniem tych, których pragną uczyć i na których szacunku im zależy, ale którzy wcale nie potrzebują ich pomocy” (Ellen G. White, *Adventist Home*, s. 474).

Wstęp do zbierania darów

Jakie miejsce ma Bóg w twoim budzecie? Czy dajesz Mu pierwszeństwo we wszystkim, czy też przeznaczasz dla Niego resztki — parę złotych, których ofiarowanie nie jest dla ciebie żadnym wyrzeczeniem? Pewna wierząca kobieta w Afryce zarabiała na życie wyrabiając i sprzedając paszтет z fasoli. Miłowała Pana i zawsze hojnie oddawała dary, ale gdy pewnego roku była klęska nieurodzaju, jej dochody znacznie zmalały. Przez wiele miesięcy była praktycznie bez pracy.

Nie mogła doczekać się dnia, kiedy znowu zacznie sprzedawać swoje wyroby. Obiecała, że zamiast 10 procent będzie oddawać Panu jedną trzecią swoich dochodów. Kiedy znowu podjęła pracę, miała zamiar zarobić w pierwszym tygodniu trzy szylingi. Misjonarz był zdumiony, kiedy zaledwie po dwóch dniach kobieta przyniosła jednego szylinga jako ofiarę dla Pana.

— Na pewno nie zarobiłaś jeszcze trzech szylingów! — powiedział.

Kobieta była nieco zakłopotana, gdy to usłyszała.

— Czy sądzisz, że oddałabym Panu ostatni z trzech? — zapytała. — To jest pierwszy i należy do Niego, a pozostałe dwa będą dla mnie.

Tekst biblijny i pieśni

Dz. Ap. 20,17-35

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Odważny pies*

Nauka: „Wy jednak zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego (...). I zabiliście Sprawcę życia, którego Bóg wzbudził z martwych, czego my świadkami jesteśmy” (Dz. Ap. 3,14.15).

W małym mieście Beddgelu w Walii znajduje się pomnik odważnego psa imieniem Gelert. Pies ten należał do księcia Walii, Llewelyna, który żył przed wielu laty. Gelert często towarzyszył swemu panu podczas polowań, ale gdy księciu urodził się syn, pies zostawał w zamku, by strzec małego chłopca.

Pewnego dnia do zamku dostał się wilk i jakimś sposobem udało mu się dotrzeć do komnaty, w której spało dziecko. W chwili, gdy wilk wyrzucił kołyskę, Gelert wbiegł do komnaty i rzucił się na intruza. Wywiązała się długa walka. Wiele razy potężne kły wilka zatapiały się w ciele odważnego psa, ale w końcu wilk uległ i padł martwy. Gelert, wyczerpany walką i krwawiący, położył się obok kołyski małego księcia i czekał na swego pana.

Wkrótce wrócił książę. Gdy wszedł do komnaty dziecka, ujrzał skrwawionego psa leżącego przy wyróconej kołysce. Sądząc, że pies okazał się zdrajcą i zabił dziecko, książę dobył miecz i śmiertelnie ugodził zwierzę. Dopiero po chwili dostrzegł leżącego w innej części komnaty martwego wilka. Podbiegł i zobaczył, że jego syn jest cały i zdrowy. Zrozumiał, co naprawdę zaszło, ale było już za późno — Gelert nie żył.

Podobnie jak ów książę, ludzie w czasach Jezusa nie zastanowili się, co robią, i jak czytaliśmy we fragmencie z Dziejów Apostolskich, zabili Sprawcę życia.

Plan kazania *Zapomniane błogosławieństwo*

Tekst biblijny: Dz. Ap. 20,35.

I. WPROWADZENIE

Doświadczony pastor opowiadał, że pewnego razu dwaj pastory, pastor w college'u i pastor w seminarium, wygłaszali kazania na podstawie błogosławieństw Jezusa. Żaden z nich nie nawiązał jednak do błogosławieństwa, o którym mówił nam Paweł. Później, gdy on sam rozpoczął służbę kaznodziejską, także wygłaszał kazania na podstawie błogosławieństw i również pomijał to błogosławieństwo. Przygotowując się do swoich kazań przeczytał sześć książek na ten temat, ale w żadnej z nich nie było mowy o tym szczególnym błogosławieństwie. Dlaczego?

— Zapomniałem o nim — powiedział pastor. — Przypuszczam, że tamci dwaj pastory i autorzy sześciu przeczytanych przeze mnie ksiązek także zapomnieli.

Poproś jakiegokolwiek chrześcijanina, nawet starannie studiującego Biblię, by wymienił błogosławieństwa Jezusa, a wymieni tylko te z piątego rozdziału Ewangelii Mateusza. Na pewno ani jeden ze stu nie wymieni błogosławieństwa z dwudziestego rozdziału Dziejów Apostolskich. Dlaczego?

- A. Nie ma wątpliwości, że są to rzeczywiście słowa Jezusa.
  - 1. Niewątpliwie były to słowa Jezusa, a Efezjanie znali je już wcześniej.
  - 2. Ponadto pisarz, Łukasz, który słyszał przemówienie Pawła do starszych i zapisał jego fragmenty, także napisał ewangelię nazwaną jego imieniem. W Ewangelii Łukasza błogosławieństwa Jezusa są zapisane w nieco innej, skróconej formie (patrz Łuk. 6,20-23).
- B. Jezus objawił to błogosławieństwo w swoim życiu i śmierci.

II. DLACZEGO TO BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ZOSTAŁO ZAPOMNIANE?

- A. Nie zrozumieliśmy go w pełni.
  - 1. Pan pragnie nas przekonać, że bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać.
  - 2. Jest to przeciwne normalnej postawie cielesnego umysłu.
  - 3. Błogosławioną rzeczą jest otrzymywać, ale bardziej błogosławioną — dawać.
  - 4. Sens tego błogosławieństwa jest taki: „Więcej szczęścia daje dawanie niż otrzymywanie”.
- B. Nie wypróbowaliśmy tego błogosławieństwa. Ci, którzy najbardziej kochają, najczęściej dają.

III. DO CZEGO PROWADZI ZAPOMINANIE TEGO BŁOGOSŁAWIEŃSTWA?

- A. Straciliśmy z oczu sedno nauczania Jezusa.
  - 1. On przyszedł, aby dawać: „Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyło, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu” (Mat. 20,28).
  - 2. Egoizm jest niszczący, a dawanie uszlachetnia, buduje i tworzy. Tracimy to, co próbujemy zatrzymać tylko dla siebie, a zachowujemy to, co oddajemy Bogu.
- B. Tracimy radość, największe błogosławieństwo w chrześcijańskim życiu.
  - 1. Przeczytaj Kazn. 5,10.
  - 2. Dlaczego dzieło ewangelii rozwija się tak wolno? Dlaczego dzieło ewangelii ciągle odczuwają dotkliwy brak środków?

IV. CO ZYSKUJEMY DZIĘKI TEMU BŁOGOSŁAWIENSTWU?

- A. Błogosławieństwa, które osobiście stają się naszym udziałem.
  - 1. „Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać”.
  - 2. Jezus objawił prawdę zawartą w tym błogosławieństwie (Hebr. 12,2).
  - 3. Radość dawania (II Kor. 9,7).
- B. Błogosławieństwo spoczywa na Kościele.
- C. Błogosławieństwo staje się udziałem świata.

V. WNIOSEK

To szczególne błogosławieństwo Jezusa nie jest przenośnią, celowym wyolbrzymieniem, by wywrzeć na kimś wrażenie. Błogosławieństwa opisują cechy charakteru szczęśliwego chrześcijanina. To błogosławieństwo, tak często zapominane, w wielkiej mierze przyczynia się do chrześcijańskiej radości.

VI. PRZYKŁAD *Biblijne zasady dawania*

Pewnego artystę poproszono, by namalował obraz najlepiej symbolizujący rozkładający się i umierający Kościół. Po kilku miesiącach artysta zakomunikował, iż zakończył pracę. W końcu nadszedł czas odsłonięcia obrazu.

Kilkoro ludzi stojących przed zasłoniętym obrazem próbowało odgadnąć, co będzie przedstawiał. Ktoś zasugerował, że na obrazie będzie widniał rozpadający się budynek z powybijanymi oknami, porośnięty wokoło chwastami. Inni wyobrażali sobie podobne, przygnębiające widoki.

Jednak kiedy obraz został odsłonięty, zdumienie ogarnęło wszystkich zebranych. Ich oczom ukazał się przepiękny budynek kościoła. Trawniki wokoło były starannie utrzymane. Wszystko było w jak najlepszym porządku. Po kilku minutach ktoś wreszcie odważył się zabrać głos i zwracając się do artysty powiedział:

— Czyż nie miałeś namalować umierający Kościół?

Artysta uśmiechnął się i poprosił zebranych, by podeszli nieco bliżej. Wskazał na widoczne przez okna budynku puste krzesła i stojącą na stoliku pustą tacę służącą do zbierania darów. Taca była pokryta pajęczyną...

Kościół, w którym taca na dary zarasta pajęczyną jest rozkładającym się i umierającym Kościołem.

Notatki

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Trzecia
sobota
czerwca
2000

Zdrowy styl życia

Temat nabożeństwa *Obżarstwo*

„Ci, którzy służą Bogu w szczerości i prawdzie, będą szczególnymi ludźmi, nie podobnymi do ludzi tego świata, odłączonymi od świata. Ich pokarm będzie przygotowany w taki sposób, by nie zachęcał do obżarstwa albo zaspokajania wypaczonego apetytu, ale by zapewnić fizyczną siłę, a w konsekwencji dobry stan umysłu” (Ellen G. White, *Counsels on Health*, s. 50).

Myśl dnia

„Jeśli pobłażanie apetytowi tak bardzo zapanowało nad upadłą ludzkością, iż aby je przełamać Syn Boży musiał pościć sześć tygodni, to jakie dzieło ma przed sobą chrześcijanin, aby zwyciężyć tak, jak Chrystus zwyciężył!” (Ellen G. White, *Counsels on Health*, s. 122).

Wstęp do zbierania darów

Milo Kauffman napisał: „Szafowanie dobrami jest efektem Bożej zbawiennej łaski rozciągającej się nad człowiekiem i wszystkim, co posiada. (...) Kiedy Bóg pozwala człowiekowi mieć samochód, to chce, by ten samochód był używany w Jego służbie. (...) Niektórzy uważają, że szafarstwo to bat za pomocą którego nakłania się ludzi, by łożyli na wydatki Kościoła. (...) Chrześcijańskie szafarstwo to nie kościelne rozporządzenie mające na celu wyłudzenie pieniędzy od wyznawców. Jest ono raczej naturalną konsekwencją doświadczenia z Bogiem, naturalną reakcją ludzkiego serca dotkniętego przez Ducha Bożego” (Milo Kauffman, *The Challenge of Christian Stewardship*, s. 3.5).

Tekst biblijny i pieśni

I Jana 3,17.18

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Króliki doświadczalne*

Nauka: „Umiłowany! Modlę się o to, aby ci się we wszystkim dobrze powodziło i abyś był zdrow” (III Jana 2).

Skazani wchodzili do stołówki więzienia stanowego w stanie Missisipi. Wszyscy z wyjątkiem dwunastu rozpoczęli dzieńżywym śniadaniem. Dla tych dwunastu mężczyzn dzień 4 lutego 1915

roku był początkiem dziesięciodniowego eksperymentu, podczas którego mieli stać się królikami doświadczalnymi. Ich dieta została ograniczona do skrobi i cukru. Nie wolno im było spożywać mleka, jajek, pełnoziarnistych produktów zbożowych, warzyw i jakichkolwiek innych produktów zawierających witaminy z grupy B.

Dr Joseph Goldberger z Publicznej Służby Zdrowia prowadził wcześniej eksperymenty na zwierzętach. Był przekonany, iż pelagra, choroba rozpowszechniona na południu Stanów Zjednoczonych, była spowodowana dietą opartą głównie na skrobi. Gubernator stanu Missisipi zaproponował ulaskawienie tym więźniom, którzy dobrowolnie wezmą udział w eksperymencie dr. Goldbergera.

Z dwunastu, którzy przystąpili do eksperymentu, sześciu zachorowało na pelagrę już po kilku tygodniach. Ludzie ci odczuwali nieuzasadnione zmęczenie i zdenerwowanie. Ich skóra stała się szorstka i nadmiernie wrażliwa na światło słoneczne. Odczuwali dolegliwości żołądkowe. Gdyby nadal uczestniczyli w eksperymencie, postradaliby zmysły, a w końcu umarliby. Tych dwunastu anonimowych więźniów, ryzykując życie, przyczyniło się do tego, iż wielu innych ustrzegło się przed chorobą i śmiercią. Ludzie ci pomogli dowieść, że pokarmy zawierające witaminy z grupy B są konieczne dla zdrowia.

Kiedy Bóg stworzył ludzi, pragnął, żeby byli szczęśliwi i zdrowi. Dał im zalecenia dotyczące sposobu odżywiania się, który sprzyjał zdrowiu. Bóg dał im do jedzenia owoce, ziarna zbóż, orzechy i warzywa. Gdyby ludzie zawsze przestrzegali tego zalecenia, uniknęliby nie tylko pelagry, ale także wielu innych chorób.

Zdrowie nie jest dziełem przypadku, ale rezultatem przestrzegania praw natury stworzonych przez Boga. Ucząc się poznać wiele tych praw. Biblia i Duch Proroctwa podkreślają znaczenie niektórych z nich.

Bóg pragnie, byśmy cieszyli się życiem wolnym od chorób. Chce, byśmy polegając na Nim przestrzegali Jego praw dotyczących naszego zdrowia.

Plan kazania *Śmiertelny grzech obżarstwa*

I. WPROWADZENIE

- A. Obżarstwo jest grzechem, o którym w naszych czasach niezbyt często się wspomina, a jeśli już o nim mówimy, to utożsamiamy je z przejadaniem się.
- B. Jednak grzech obżarstwa to coś więcej niż tylko przejadanie się. Obżarstwem są także ekstrawagancja i brak wstrzeźliwości w sposobie odżywiania.

II. OBŻARSTWO JEST GRZECEM TOWARZYSZĄCYM DOSTATKOWI

- A. Posiadanie dóbr materialnych nie jest grzechem.

1. Zdarza się, że kaznodzieja i zbór sugerują ludziom, iż dostatek jest sam w sobie grzechem. Jest to oczywiście nieprawdą.
  2. W Biblii opisano wielu bogatych ludzi, którzy korzystali z materialnych dóbr po to, by służyć Bogu. Jednak jest także wiele biblijnych przykładów ludzi, dla których dostatek stał się kamieniem potknięcia.
- B. W I Jana 3,17 autor trafnie krytykuje tych, którzy mają wiele, ale nie dzielą się z potrzebującymi.
- C. Skąpstwo może zapewnić utrzymanie stanu posiadania, ale nie sprzyja rozwijaniu przyjaźni ani nie zdobędzie Bożej aprobaty.
- D. Większość Kościołów uznaje znaczenie działalności dobroczynnej. Ich przedstawiciele są przekonani, że powinni rozsądnie rozdawać pieniądze, odzież i produkty spożywcze przeznaczone dla potrzebujących.
1. Na nieszczęście, są tacy, którzy żerują na dobroczynności, a często i naiwności przedstawicieli Kościoła. Jednak nie powinno nas to powstrzymywać od czynienia dobra, kiedykolwiek mamy ku temu okazję.
  2. Jezus nie obiecuje nam, że ludzie nie będą próbowali nas nieuczciwie wykorzystywać. Jednak wciąż obowiązuje nas zalecenie: „miłujmy nie słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą” (I Jana 3,18).

III. OBŻARSTWO JEST GRZEchem POLEGAJĄCYM NA DOGADZANIU ZMYSŁOM

- A. Obżarstwo jest zaspokajaniem wypaczonego apetytu.
1. Obżarstwo wynika z dążenia do przyjemności, rozrywki, ekscytacji, luksusu i łatwizny.
  2. Narkotyki, alkohol, szkodliwe pokarmy i tytoń to środki mające dostarczać egoistycznej przyjemności. Taki sam egoizm lekceważący potrzeby innych przejawia się w rabunkowej eksploatacji dóbr naturalnych.
- B. W Filip. 3,19 apostoł Paweł mówi o ludziach, których „końcem (...) jest zatracenie, bogiem ich jest brzuch, a chwałą to, co jest ich hańbą, myślą bowiem o rzeczach ziemskich”.
1. Co z biednymi, żyjącymi w nędzy ludźmi?
  2. Czy mamy współczucie dla ludzi starszych, którzy przymerają głodem z braku środków do życia, choć wokół nich żyją ludzie, którym dość dobrze się powodzi?

IV. OBŻARSTWO TO GRZECH POLEGAJĄCY NA ZATRZYMIWANIU DLA SIEBIE TEGO, CZYM POWINNIŚMY PODZIELIĆ SIĘ Z INNYMI

- A. Inna definicja obżarstwa to: Za dużo, za często, za drogo, za prędko.

1. Większość ludzi w czasach Jezusa żyła w ubóstwie. Średnie dzienne wynagrodzenie robotnika to jeden denar — w przeliczeniu około 70 groszy. Tak więc roczny dochód robotnika nie przekraczał 250 złotych. Przebiegający robotnik przez całe dorosłe życie miał nie więcej jak dwa płaszcze, które w dzień służyły jako ochrona przed chłodem i deszczem, a w nocy jako przykrycie.
  2. Tak więc to, co mówi Jan Chrzciciel w Łuk. 3,11 nabiera większego znaczenia, jeśli weźmiemy pod uwagę skrajne ubóstwo panujące wśród większości jego słuchaczy. Zwróćcie uwagę, że Jan nie wzywa nas, byśmy oddali innym wszystko, co mamy, ale podzielili się z tymi, którzy mają mniej niż my.
- B. Jakub, przybrany brat Jezusa, poruszył w swoim liście tę samą kwestię.
1. Przeczytajmy Jak. 2,15.16.
  2. Odpowiadając na pytanie Jakuba, musimy powiedzieć: „Nic!” Posiadanie wiele lub zbyt wiele nie jest grzechem. Jednak grzechem jest, jeśli nie dzielimy się z tym z potrzebującymi.

V. WNIOSEK

- A. Obżarstwo jest grzechem, o którym niewiele mówi się w naszych czasach. Mówienie o nim i biblijne nauczanie bardziej wygląda na wtrącanie się niż na „głoszenie ewangelii”. Jednak większość proroków i apostołów miało wiele do powiedzenia na temat obżarstwa i jego zgubnych skutków.
- B. Sam Pan ostrzega swoich naśladowców, by nie przesadzali w jedzeniu i picu, a raczej zajmowali się szukaniem królestwa Bożego (Mat. 6,25-34).

VI. PRZYKŁAD *Podobieństwo do Chrystusa*

Znaczenie chrześcijańskiego życia możemy dostrzec na przykładzie znanego pisarza Marka Twaina. Przywódcy Kościoła oskarżali go o wrogość wobec Biblii i chrześcijańskiej wiary. Gdy Mark dorastał, znał starszych i diakonów, którzy posiadali niewolników i znęcali się nad nimi. Słyszał ludzi wyrażających się wulgarnie i popełniających różne nieuczciwości w ciągu sześciu dni tygodnia, a w niedzielę przemawiających z kazalnicy. Słuchał kazań, w których kaznodzieje za pomocą Biblii próbowali usprawiedliwić niewolnictwo. Choć u niektórych ludzi — w tym także u swojej matki i żony — Twain widział prawdziwą miłość do Jezusa Chrystusa, to jednak był tak zniechęcony błędnym nauczaniem i złym życiem przywódców Kościoła, iż przestał interesować się sprawami religii.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
czerwca
2000

Cudowna łaska

Temat nabożeństwa *W rękach Boga*

„Mówcie o wierze. Stójcie przy Bogu. (...) Będziecie mieli moc, gorliwość i prostotę, które uczynią was cennymi narzędziami w rękach Boga” (Ellen G. White, *Messages to Young People*, s. 153).

Myśl dnia

„Oddajmy się w Boże ręce, aby Bóg mógł uczynić z nami to, co uznaje za najlepsze. (...) Jeśli budujemy, współpracując z Nim, budowla, którą wznosimy, będzie rosła z dnia na dzień i będzie nie tylko coraz piękniejsza dzięki Wielkiemu Budowniczemu, ale także przetrwa na wieki” (Ellen G. White, „A Call to Greater Consecration”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 14 I 1904).

Wstęp do zbierania darów

W wieku dwudziestu czterech lat Abraham Lincoln pracował jako naczelnik poczty w New Salem, w stanie Illinois, za co otrzymywał roczne wynagrodzenie w wysokości 55 dolarów i 70 centów. Już wtedy, dwadzieścia cztery lata przed objęciem najwyższego urzędu w Białym Domu, objawiał cechy charakteru, które zyskały mu pseudonim „Uczciwy Abe”. Urząd pocztowy w New Salem został zamknięty w 1836 roku, ale dopiero kilka lat później przybył tam agent z Waszyngtonu, by odebrać sprawozdanie finansowe od byłego naczelnika, Lincolna, który był wówczas początkującym prawnikiem i nie wiodło mu się zbyt dobrze pod względem finansowym. Agent poinformował go, że jest winien rządowi 17 dolarów. Lincoln przeszedł przez pokój, otworzył starą skrzynię i wyjął z niej zwiniętą, żółtą, bawełnianą szmatkę, obwiązaną sznurkiem. Rozwiązał ją i rozwinął. Wewnątrz było równo 17 dolarów. Lincoln przechowywał te pieniądze przez kilka lat.

— Nigdy nie wydaję cudzych pieniędzy — powiedział.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 10,27-30

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Nie potrzeba policjanta*

Nauka: „A bramy jego nie będą zamknięte w dzień, bo nocy tam nie będzie” (Obj. 21,25).

Dawno temu miasta w Europie i Azji były otoczone wysokimi, kamiennymi murami obronnymi. Potężne bramy zamykano na noc albo w czasie niebezpieczeństwa. Strażnicy stali u bram i czuwali na murach.

W naszych czasach nie ma już miast chronionych murami obronnymi, na których czuwają straż. Zamiast tego po ulicach jeżdżą patrole policyjne w samochodach lub na motocyklach. Czy wyobrażasz sobie duże miasto bez policjantów? Jak wyglądałyby współczesne miasta, gdyby nie przeciwdziałano przestępczości?

9 września 1919 miasto Boston przeżyło taki eksperyment, kiedy 1117 policjantów zastrajkowało. Przez trzy dni policjanci nie patrolowali ulic. Nie aresztowano przestępców i nie prowadzono śledztw. Złodzieje i bandyci grasowali bezkarnie, uczciwi obywatele bali się wyjść z domów, zwłaszcza po zmroku.

W tym świecie grzechu i zła trudno sobie wyobrazić miasto bez policji. Ludzie przestrzegający prawa pragną ochrony przed mordercami i złodziejami. Z powodu grzechu konieczne są mury, bramy i ochrona policyjna.

Kiedy Jezus przyjdzie, by zakończyć historię tego świata, zakończy też dzieje grzechu. Szatan i wszyscy źli aniołowie zostaną pochłonięci przez ogień. Zginą także wszyscy bezbożni. Pozostaną przy życiu tylko ci, którzy umiłowali uprzejmość, uczciwość, prawdomówność i dobroć. Tacy ludzie nie będą potrzebowali policji. Nowe Jeruzalem będzie miastem bez policjantów. Jego bramy będą otwarte, gdyż nie będzie wrogów, przed którymi trzeba byłoby się bronić. Nie będzie aresztów i więzień. Nikt nie ukradnie waszej złotej korony.

Plan kazania

Jesteś w dobrych rękach — w rękach Boga

I. WPROWADZENIE

- A. Firma ubezpieczeniowa Allstate ma ciekawy slogan reklamowy. Na plakatach i ulotkach zapewnia: „Z Allstate jesteście w dobrych rękach”. To stwierdzenie pociąga ludzi, gdyż każdy człowiek odczuwa potrzebę i pragnienie bezpieczeństwa. Ludzie pragną, by ktoś chronił ich domy, samochody, a przede wszystkim ich życie i zdrowie.
- B. Jezus zapewnił wierzących o tym, że z Nim są bezpieczni: „I Ja dam im żywot wieczny, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej” (Jan 10,28). Mamy tu obraz bezpieczeństwa. Pan pokazał, że wierzący są w rękach niebiańskiego Ojca. Pomyśl o wspałym bezpieczeństwie, jakie jest udziałem tych, którzy pozostają w rękach Ojca. Zwróćmy uwagę na następstwa, jakie pociąga za sobą ten fakt.

II. BÓG TWORZY CZŁOWIEKA

- A. Był czas, kiedy człowiek nie był w rękach Boga.
  - 1. Ci, którzy odmawiają poddania się Dobremu Pasterzowi, pozostają poza bezpieczną trzodą.
  - 2. Każdy człowiek na ziemi zbłądził jak zbuntowana owca.
- B. Kiedy człowiek z wiarą odpowiada na zwiastowanie Jezusa Chrystusa, Bóg rozpoczyna w nim wielkie dzieło.
  - 1. „Ja jestem drzwiami; jeśli kto przeze mnie wejdzie, zbawiony będzie i wejdzie, i wyjdzie, i pastwisko znajdzie” (Jan 10,9). Dwa słowa w tym wersecie opisują Boże dzieło dokonywane w wierzącym człowieku.
    - a) Po pierwsze, jest tam słowo „zbawiony”. Oznacza ono ratunek.
    - b) Po drugie, mamy tam wyrażenie „pastwisko znajdzie”, które dotyczy codziennej Bożej troski o człowieka.
  - 2. W Filip. 1,6 Paweł napisał, że gdy człowiek ufa Panu, Bóg zaczyna w nim wykonywać dobre dzieło i będzie je kontynuował aż do powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa.

III. BÓG POSŁUGUJE SIĘ CZŁOWIEKIEM

- A. Bóg nie tylko ratuje człowieka, którego bierze w swoje ręce, ale także pragnie się nim posłużyć w swoim dziele.
  - 1. Ludzie utrzymują więź z Bogiem nie po to, by być biernymi w oczekiwaniu na dzień sądu.
  - 2. Służba Elizeusza jest przykładem aktywnego chrześcijańskiego życia. Elizeusz powiedział młodemu człowiekowi, by wyciągnął rękę i „podniósł” zgubioną siekierę. Siekiera nie tylko została wyłowiona, niejako wyratowana, z wody, ale także miała znowu być używana.
- B. Być może jesteśmy słabymi narzędziami, ale w Bożych rękach możemy wiele uczynić. Bóg ma zdumiewającą moc, dzięki której używa przeciętnych ludzi w swojej służbie (I Kor. 1,27).

IV. BÓG PODTRZYMUJE CZŁOWIEKA

- A. Pewność bezpieczeństwa wierzącego człowieka leży w naturze i charakterze Boga.
  - 1. Kiedy powierzamy nasze życie Bogu, nasze bezpieczeństwo zależy od Niego. Nasze trwanie przy Bogu nie jest uzależnione od naszej mocy.
  - 2. Zależy raczej od mocy Bożej, która nas podtrzymuje (II Tym. 1,12).
- B. Bezpieczeństwo wierzącego nie jest przyzwoleniem na grzech.

1. Pan zmienia człowieka oczyszczając jego życie z grzechu.
2. Charlesowi Haddonowi Spurgeonowi zadano pytanie: „Czy wierzy pan w wytrwałość świętych?” Odpowiedział: „Nie, ale wierzę w wytrwałość Zbawiciela”.

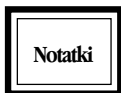
V. WNIOSEK

- A. Czy jesteś gotów oddać się w ręce Boże?
- B. Grupa niedoświadczonych alpinistów dotarła do szerokiej rozpadliny skalnej odgradzającej drogę na szczyt. Ich przewodnik przeskoczył rozpadlinę, a potem wrócił i powiedział uczestnikom wyprawy, by kolejno przeskakiwali przez rozpadlinę trzymając go za rękę. Jeden mężczyzna kilka razy przymierzył się do skoku, ale nie miał odwagi skoczyć. W końcu przewodnik jeszcze raz podał mu rękę i powiedział: „Od trzydziestu lat pomagam ludziom przeskakiwać przez tę rozpadlinę i jeszcze nikogo nie zawiodłem”.
- C. Czy uchwycisz rękę Pana? On także jeszcze nikogo nie zawiodł!

VI. PRZYKŁAD Łaska Boża

J. Wilbur Chapman często opowiadał o świadectwie, jakie złożył pewien człowiek podczas spotkania ewangelizacyjnego. „Jako włóczęga dotarłem do Pensylwanii i przez kilka lat żebrałem na ulicach, by przeżyć. Pewnego dnia dotknąłem ramienia jakiegoś mężczyzny i zapytałem:
— Proszę pana, czy może mi pan dać parę centów?
Gdy zobaczyłem jego twarz, doznałem szoku. To był mój ojciec. Zapytałem:
— Ojcze, czy poznajesz mnie?
Zarzucił mi ramiona na szyję i ze łzami w oczach zawołał:
— Ach, mój synu, nareszcie cię znalazłem! Znalazłem cię. Chcesz parę centów? Wszystko, co mam, jest twoje. Pomyślcie o tym. Byłem żebrakiem, włóczęgą. Prosiłem mojego ojca o kilka centów, podczas gdy on od osiemnastu lat szukał mnie, by dać mi wszystko, co miał”.

Jakże to wspaniały przykład tego, jak traktuje nas Bóg, gdy zwracamy się do Niego.

.....

.....

.....

.....